Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2312 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 10 octombrie 1956

Să asigurăm respectarea drepturilor legale și a îndatoririlor tineretului muncitor

Ocrotiți primii pași

Uzina „Semănătoarea" din Capitală a primit, nu de mult, drapelul de întreprindere fruntașă pe ramură, la obținerea căruia o mare contribuție a adus și tineretul.

Alături de vîrstnici, tinerii, organizați în brigăzi de producție și secții de tineret, obțin zi de zi realizări tot mai însemnate. Au devenit bine cu-

— De ce ne cîntăriți, tovarășe maistru?
— Cum „de ce?!" Ca să dau fiecăruia de lucru după greutăți!!

noscute succesele realizate de tinerii din brigada de turnători condusă de tov. Păun Pîrlog, cele din brigada de la preparație al cărei responsabil este candidatul de partid Dumitru Anghel, sau din brigada de montori condusă de tovarășul Romulus Corneanu. Constituie de asemenea un exemplu pentru toți modul cum își organizează activitatea colectivul secției I-a de tineret.

Numai în cîțiva ani, la „Semănătoarea", de la mașinile agricole cele mai simple s-a trecut la producția în serie a primei combine romînești și a altor mașini agricole perfecționate. Tot mai multe mașini cu tăblița „fabricat la Semănătoarea" iau drumul exportului.

Acest ritm de dezvoltare, ridicarea nivelului procesului de producție cere din partea conducerii uzinei, a organizației de U.T.M. și a celei sindicale, a inginerilor și tehnicienilor, a maiștrilor și a muncitorilor o preocupare sporită față de problemele care frămîntă tineretul, masa noilor muncitori. Tocmai despre aceasta s-a discutat de curînd, într-o consfătuire organizată de comitetul organizației de bază U.T.M.

CALARAȘ CU SCHIMBUL

Una din problemele ridicate a fost aceea că, în mod nejustificat, anumiți tineri sînt transferați de la un sector la altul, de la o muncă de un anumit specific la alta, de la muncă calificată la muncă necalificată. Vorbitorii au dat nu puține exemple. Gh. Șerbănescu, secretarul unei organizații de secție U.T.M., a fost mutat astfel din sector în sector pînă cînd a fost nevoit să plece din uzină. De curînd, strungarul Ilie Călvărășanu, secretar al unei alte organizații de secție U.T.M., a fost detașat la matrițerie, fiind recunoscut ca cel mai bun strungar. De la întoarcere însă, șeful secției, Ion Caranfil, nu-l mai dă regulat de lucru, pe motiv că... nu are o pregătire profesională corespunzătoare. Aceeași soartă a avut-o și strungarul Mircea Boată.

In campania agricolă de recoltare au fost trimiși în țară pentru modernizarea secerătorilor-legători, numeroși tineri, printre care Constantin Chiriță, Constantin Mureșan, Mihai Cioară și Constantin Anghel. La înapoiere (altă ocazie) primii trei au fost transferați la

I. PLAXIENCO
C. BANCILA

(Continuare în pag. 2-a)

Au primit Steagul roșu de producție

Ministerul Industriei alimentare și C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria alimentară a distins cu Steagul roșu de producție întreprinderile care s-au situat fruntașe pe ramură de producție în prima jumătate a acestui an.

Steagul roșu de întreprindere fruntașă în industria peștelui a revenit întreprinderii piscicole din Tulcea. In primul semestru al anului, muncitorii acestei întreprinderi au organizat temeinic pescuitul în Delta Dunării, reușind să depășească sarcinile de plan cu 35,6 la sută. Totodată ei au mărit productivitatea muncii cu 32 la sută față de indicele planificat și au realizat economii în valoare de peste 700.000 lei.

In celelalte sectoare ale industriei alimentare, această distincție a fost obținută de către fabrica de săpun „Stela" din București, fabrica de paste făinoase și biscuiți „Partizanul" din Craiova, fabrica de spirt „Fulger" din București, fabrica de produse zaharoase „Dezrobirea" — Orașul Stalin, fabrica de produse de carne „Industria alimentară"-Cluj, fabrica de țigarete din Sf. Gheorghe, întreprinderea de colectare și industrializare a laptelui din Șimleul Silvaniei, regiunea Oradea, întreprinderea de creștere și îngrășare a animalelor din Tg. Mureș, moara „Progresul" din comuna Pleașa, regiunea Ploești și întreprinderea de vinuri și produse alcoolice din Buzău.

(Agerpres)

Sosirea unor oaspeți sovietici la invitația C.C.S.

La invitația Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. a sosit în Capitală V. V. Grișin, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S. însoțit de P. T. Pimenov, șeful secției internaționale a Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., și V. N. Fomenko, activist al Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice.

Oaspeții vin de la Sofia unde au participat la sesiunea Consiliului General al F.S.M.

La sosirea în țară, la punctul de frontieră Giurgiu, oaspeții sovietici au fost întîmpinați de Stelian Moraru, vicepreședinte al C.C.S., Liuba Chișinevschi secretar al C.C.S. și Petre Albu, șef adjunct al secției internaționale a C.C.S.

Oaspeții vor face o vizită de cîteva zile în țara noastră.

(Agerpres)

În întîmpinarea sărbătorii tinereții

A. Dimitriev

MAI SINT PUȚINE ZILE

Vara anului 1957. Moscova strălucitoare. Pe străzile și piețele împodobite de sărbătoare ale capitalei U.R.S.S. s-a adunat tineretul lumii. Veselia, rîsetele, glumele nu mai contenesc. Mergeți în acest torent nestăvilit și nici nu remarcați cum deodată vă aflați... în Italia, apoi — în Cehoslovacia, în Franța... Pe străzi merg oameni în costumele lor naționale, pe estrade și scene se prezintă cîntece și dansuri din diferite țări.

Pe bulevardul Cistoprudnîi chiar și moscoviții se opresc mirați: pe rîul bine cunoscut plutesc bărci în formă de lebede, o estradă de concerte. Puțin mai departe se află o uriașă floare fantastică — e restaurantul. Cu cită dibăcie au ascuns artiștii și arhitecții acest restaurant între petalele uriașei flori!

Să ne lămurim: Italia în Moscova, lebedele, estrada și restaurantul-floarea, toate acestea deocamdată încă nu există. Acestea și multe altele sînt pregătite cu înfrigurare de către oamenii sovietici, pentru ca solii tineretului din toate colțurile lumii să se simtă în Moscova ca la ei acasă.

VREȚI SA VEDEȚI TOTUL? LUAȚI CONCEDIU PENTRU... 100 DE ANI

Al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova, care după tradițiile stabilite se va desfășura sub lozinca „Pentru pace și prietenie", va avea loc, după cum se știe, în vara anului viitor, între 28 iulie și 11 august.

— Au rămas mai puțin de 11 luni pînă la deschiderea festivalului — spune secretarul comitetului orășenesc de Comsomol din Moscova, Arkadi Sosin. Mai e deci foarte puțin. Trebuie să reușim să ne pregătim pentru o sărbătoare de o amploare neobișnuită. Judecați singuri: numai delegații care vor sosi în Moscova vor fi în număr de peste 30 de mii. Ei vor reprezenta peste 120 de țări. La aceasta adăugați aproximativ o mie de oaspeți de onoare, 1500 de ziariști, reporteri fotografici, operatori de cinematograf...

Acesta este numai aspectul cantitativ. Dar conținutul Festivalului? Sînt greu de enumerat chiar și cele mai importante, cele mai interesante măsuri prevăzute în program. S-a socotit, de pildă, că dacă pentru participarea la toate manifestările ultimului Festival de la Varșovia erau necesari 70 de ani de viață, atunci pentru cel de la Moscova vor fi necesari 100 de ani de viață.

CE VOM VEDEA IN MOSCOVA

In programul Festivalului sînt prevăzute cele mai variate manifestări — carnavalul tineretului, concursuri artistice, seminarii de literatură, cinematografie și altele. Va fi creat un club studențesc internațional în care se vor organiza tot felul de discuții.

Dar cîte melodii populare, cîntece pline de viață, dansuri naționale vor vedea și vor asculta spectatorii! Ele vor fi interpretate de către înșiși participanții la Festival. Își vor arăta minunata lor măiestrie tinerii dansatori ai îndepărtatei Indii și Chine, se vor întrece în măiestrie chitariștii Mexicului și Argentinei, acordeoniștii de pe Volga și cei din Elveția.

Coruri și colective teatrale vor veni în Moscova și din alte multe țări ale lumii, inclusiv din Anglia, Ecuador, Chili, Nepal. Argentinienii, în afară de trupa de teatru, vor aduce în Moscova un ansamblu muzical format din cei mai buni interpreți ai melodiilor populare. Tineretul din Mexic va trimite la Festival pe cei mai buni dansatori ai săi. Un interes deosebit vor trezi serile de cîntece prevăzute în program, concertele internaționale, concursurile tinerilor interpreți, prezentarea tradițiilor universitare, concursurile pentru crearea celei mai bune producțiuni muzicale, a celei mai bune fotografii artistice, festivalul cinematografic și altele.

In timpul Festivalului vor

(Continuare în pag. 3-a)

Unul din afișele festivalului

Imagini de la brigada noastră volantă

Sărbătoare la Ighel

Un dans atît de avîntat, cu fete atît de vesele nu s-ar putea isca decît într-un moment sărbătoresc.

Oamenii, fetele și flăcăii din Ighel au fost în trecut lipsiți de bucurii și sărbători. Numai jocul și dansul au întreținut la ei încrederea în viață. Mîngîiere pentru tristețea sărăciei lor, dansul s-a cultivat și s-a perfecționat atingînd pe nesimțite înalte calități artistice.

Și iată că într-o zi de duminică s-a ivit poate cel mai nimerit prilej din viața lor în care cîntecul și dansul să prindă aripi. O sărbatoare rar întîlnită a cucerit în ziua aceasta satul: inaugurarea gospodăriei colective. Doar de cîteva ceasuri colectiviștii, țăranii din Ighel, raionul Alba Iulia își trăiesc bucuria petrecînd într-o livadă de la marginea satului.

Gospodăria agricolă colectivă „Horia" va începe chiar din clipele acestea să trăiască și să se simtă ca o mare și optimistă familie.

Campaniei de toamnă — toată atenția noastră!

* * *

Tractoriștii sînt hotărîți să învingă

Nici primele zile ale lui octombrie n-au fost în stare să verse lacrimi de ploaie peste Bărăganul ars de soare. Pulberea stîrnită de tractoare, de atelaje, de arare aripi de vînt — se învolbură peste întinderi. Dar cu cît natura se împotrivește, cu atît sporește și îndîrjirea tractoriștilor de la S.M.T.-Lehliu. Ei muncesc din răsputeri pentru îndeplinirea la timp a sarcinilor ce le revin în această campanie.

TATAL ȘI FIUL

Poc... poc... poc... răsună fără răgaz bătăile barosului pe nicovală. Moș Raicu, modelator al fierului, are 62 de ani. Dar bruma cernută de vreme în păr nu-l împiedică să strige fiului său:

— Aurică, taică, umblă mai iute, auzi?

— Apoi tată, matale ești mereu nemulțumit. Cît vrei de repede?

— Ca fulgerul, dacă se poate!

Aurică Raicu, un flăcăiandru chipeș, care-i și el o lecută de fierar, își ascultă părintele. Il știe cît e de nerăbdător cînd e vorba de terminat o treabă urgentă. Acum, în toiul campaniei, moșul s-a întrecut pe sine. Cîte două rînduri de fiare de plug, a șase cuțite fiecare, repară el din zori pînă-n seară. Ba, cînd e cazul, nu pregetă nici noaptea. Pămîntul e tare ca piatra și tractoriștii trebuie să-și schimbe cuțitele la plug și de cîte patru ori în 24 de ore. „Vremea se călătorește" — cum spune cîntecul — dar moșul și fiul lui, de la atelierul de fierărie al S.M.T.-Lehliu — înarmați cu barosul, se țin scai de ea. Pînă acum nu s-a întîmplat să șadă vreun tractor din vina lor

PAMINTUL SE SUPUNE

— Mai dă-mi și mie o cană, Tudore!

Iți dau și două, Costică!

— Ah. bună mai e și apa. Mi-am mai udat o leacă gîtul că blestematul ăsta de praf te sufocă.

Cei doi tractoriști. Constantin Furtună, șeful brigăzii a VII-a și Tudor Muriat s-au oprit cîteva clipe la capătul tarlalei să-și potolească setea. Apoi suindu-se fiecare pe tractorul lui, pornesc să răstoarne alte brazde. Nori de praf se stîrnesc din nou, învăluindu-i în marama lor pămîntie. Tractoarele duduie. Cuțitele se înfig greu, dar adînc. Bolovani cît roata carului își ridică frunțile dar grapele cu disc îi zdrobesc.

Sub voința tractoriștilor se supune cel slab — pămîntul. Că așa stau lucrurile o dovedesc faptele. Pînă acum brigada lui Constantin Furtună a realizat peste 36 la sută din plan, situîndu-se prima pe stațiune iar în fruntea tuturor tractoriștilor figurează Tudor Muriat, care a terminat 79 la sută din planul lui personal. Brigada a 10-a condusă de Nica Petre a realizat 35,12 la sută, iar brigada lui Alexandru Mocanu 35,6 la sută.

DOUA ATITUDINI

Conducerea S.M.T.-Lehliu a contractat în această campanie cu colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodărie individuală 8323 hantri. Cei mai mulți dintre ei și-au respectat contractul și ca urmare, pămîntul lor a fost arat la timpul fixat. Gospodăriile colective „Vasile Roaită" din Pelinu, „Viață nouă" din Dor Mărunt și „Pămînt desțelenit" din Săpunari au dat sprijin tractoriștilor, așa cum prevăd contractele. Conducerile acestor gospodării au trimis bucătari la brigăzi, oameni care le duc apă, se îngrijesc de hrana lor și de felul cum trăiesc. Nu același lucru se întîmplă la gospodăriile colective „Octombrie Roșu" din Radu Vodă și „Bela Breiner" din Lupșanu. Tractoriștii din brigada lui Nica Petre, care lucrează pe ogoarele colectivei din Radu Vodă, sînt nevoiți să-și care apă singuri și n-au bucătar care să le pregătească hrana.

MAI MULT SPRIJIN

Infruntînd praful și pămîntul tare, muncind zi și noapte, tractoriștii de la Lehliu sînt hotărîți să învingă. Direcțiunea stațiunii va trebui însă să se îngrijească mai mult de condițiile lor de trai, de hrana care mai lasă de dorit.

Comitetul U.T.M. va trebui să desfășoare o activitate mai susținută. De aproape două luni nu li s-a dus tractoriștilor la vagoanele de dormit material agitatoric, cărți și altele. Secretarului U.T.M. al stațiunii, tovarășul Ion Jianu, îi revine sarcina să facă totul pentru a înlesni tractoriștilor — care nu-și precupețesc eforturile în vederea terminării cu succes a campaniei de toamnă — și un trai omenesc, civilizat.

NICOLAE BARBU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea București

Au însilozat 910 tone porumb

Desfășurînd o muncă intensă în această campanie, muncitorii agricoli din G.A.S.-Dîlga, regiunea București, obțin în fiecare zi rezultate frumoase. Astfel, ei au recoltat porumbul de pe cele 621 hectare și au însămînțat 700 hectare cu grîu.

In acțiunea de însilozare a porumbului au obținut de asemenea succese. Pînă la 6 octombrie, 910 tone de porumb au fost însilozate. Tovarășul Mihai Domocoș, secretarul organizației de partid din gospodărie, releva că în această muncă tinerii au adus un ajutor prețios, unii dintre ei, cum ar fi Ion Bara, Petre Ion și alții evidențiindu-se în mod deosebit.

LUNA MARII PRIETENII

O ÎNTÎLNIRE DE NEUITAT

Cîți dintre noi nu ne gîndim adeseori ce bine ar fi dacă am avea, de pildă, zece ani și am ști cît știm acum sau dacă, rămînînd la vîrsta de azi, am avea experiența de viață, cunoștințele ce vor sălășlui în mințile noastre la bătrînețe. De bună seamă că acesta este un vis irealizabil. Ceea ce se poate face însă este a-ți însuși înțelepciunea de la acei care au putut-o acumula, de la vîrstnicii care au în spate ani de realizări, de la marile personaje ale omenirii. O asemenea întîlnire cu un om de seamă, în copilărie, îți lasă amintiri de neșters, te îmbogățește pentru toată viața, uneori hotărăște chiar drumurile tale în viitor. Amintiți-vă în ce culori descrie Romain Rolland clipa în care l-a zărit odată pe Victor Hugo, ce rezultate a avut această interferență a două mari unde ale conștiinței nobile a omenirii în veșnică vibrație, una pe cale de a apune, alta de-abia născută. Amintiți-vă aceasta, gîndiți-vă la cele de mai sus și veți înțelege ce a însemnat întîlnirea unor pionieri cu delegația de vechi militanți ai P.C.U.S. care a avut loc ieri după amiază la Palatul Pionierilor din București.

Parcă în mod simbolic, întîlnirea s-a ținut în sala de lectură a palatului, în apropierea rafturilor cu mii de cărți — adevărat tezaur de inteligență și simțire, după ce iubiții oaspeți au vizitat Palatul Pionierilor. Pătrunzînd în această sală, pionierii și pionierele au fost învăluiți de atmosfera de respect față de puterea creatoare a omului nesupus — cum spunea Gorki — a omului luptător pentru o viață mai bună, a omului de tipul căruia au fost atîția de la micul și viteazul Timur de pe coperta unei cărți aflată pe o masă alăturată, pînă la bătrînul și albitul Tolstoi, patriarh al năzuinței spre o viață mai bună a poporului rus, al cărui chip strălucește în suita de tablouri înșirată pe pereți.

In această atmosferă a fost aruncată deodată o punte între generații și copiii romîni de 10-14 ani, au gîndit și au simțit la unison cu bătrîni de 70-80 ani din Marea Țară a Socialismului, tineri și vîrstnici împărtășindu-și din preocupări și visuri, din ceea ce au învățat de la viață, unii în mai mult timp, alții în mai puțin, fără ca numărul mic de ani trăiți de cei din urmă să impieteze asupra profunzimii sentimentelor lor. Iată-i de pildă într-o bancă pe Vintilă Valeria de la Școala nr. 56, pe Asavinei Ion și Marina Mihai de la Școala medie mixtă nr. 24. Ochii și urechile lor sînt nesătule de a afla cît mai multe de la oamenii cu păr alb, cu mustăți colilii, aflați în fața lor și cărora le-au prins de gît, ca un semn de dragoste, cravata roșie de pionier. Cine sînt acești oameni? Sînt stegari din marea armată a proletariatului rus care a deschis era societății noi, sînt oameni peste capetele cărora au trecut furtunile a trei revoluții, ale unui război civil și a nenumărate bătălii împotriva invadatorilor străini, oameni care l-au văzut și au vorbit cu Lenin, care au participat ca delegați la aproape toate Congresele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, adevărați martori oculari ale celor mai de seamă momente ale istoriei contemporane.

Unii dintre ei vorbesc copiilor. Tovarășul P. G. Moskatov, conducătorul delegației, G. I. Petrovski și M. I. Gubelman, îi sfătuiesc simplu, părintește, cum să trăiască și să se poarte, cum să învețe cît mai mult spre a deveni harnici constructori ai socialismului, dovedind că merită fericirea de a trăi într-o țară ca Republica Populară Romînă.

Dar nu numai cuvintele îi apropie pe oaspeți de micile lor gazde. După ce află fapte de seamă la care veteranii revoluționari au fost martori și participanți, copiii oferă acestora daruri, mici obiecte lucrate de ei în cercurile de la Palatul Pionierilor, jucării, tăvi cizelate cu frumoase motive naționale etc. Ei primesc la rîndul lor, insigne, daruri pentru Palatul Pionierilor: medalioane cu chipul lui Lenin, un album despre revoluția din 1905, albume despre muzeele de artă sovietice etc.

Cuvintele rostite de tovarășul Mihai Teorsac din partea conducerii Palatului Pionierilor sînt aplaudate cu entuziasm, ele sintetizînd pe deplin simțămintele celor din sală. Intîlnirea cu vechii militanți ai P.C.U.S. a fost o înflăcărată manifestare a prieteniei romîno-sovietice, un eveniment care va lăsa urme de neuitat în sufletele pionierilor. Fiecare din ei are acum o dorință înălțătoare: să trăiască și să muncească asemenea acestor luptători, să ajungă pînă la adînci bătrîneți într-o viață cinstită și frumoasă, plină de amintiri glorioase, iar într-o zi, peste mulți, mulți ani să povestească copiilor viitorului despre zilele eroice de azi ale patriei noastre și, între aceste zile, să amintească despre cea de acum, despre această minunată întîlnire.

MIRCEA ANDREI

LA DESCHIDEREA învățămîntului politic U.T.M.

„Grivița Roșie" — cetatea ceferiștilor. O zi obișnuită de muncă în care fiecare tînăr și-a încordat ca de obicei atenția pentru îndeplinirea sarcinilor sale în producție, pentru a da lucru de cea mai bună calitate.

La terminarea zilei de muncă însă, în jurul spălătoarelor e forfotă mare; tinerii se spală, se îmbracă și se îndreaptă grăbiți spre locurile de adunare. E într-adevăr o zi obișnuită, dar care are totuși semnificația ei: se deschid cercurile și cursurile politice U.T.M.

Să mergem pe urmele acestor tineri, dragi cititori...

★

Utemiștii Vasile Nicolae, Constantin Manu și Matei Nicolae își văd liniștiți de treabă. Liniștiți e un fel de a spune. Ei fac parte din vrednica brigadă de producție U.T.M. de la secția cazangerie (fotografia 1). N-au intrat de mult în producție, pentru că nu de mult au absolvit școala profesională. Dar au venit hotărîți să pună în practică tot ce au învățat. Și au învățat multe în școală: și meserie, și cum să se poarte cu maiștrii și lucrătorii mai vîrstnici, iar organizația de bază U.T.M. i-a învățat ce înseamnă calitatea de membru al organizației.

Tot împreună au hotărît să urmeze cercul politic „Să ne cunoaștem patria".

La terminarea lucrului s-au așezat alături de ceilalți cursanți și au urmărit cu interes plimbarea pe harta patriei. Curios! Doar și în școală și-au însușit noțiuni de geografie. Cu toate acestea ascultă încîntați expunerea tov. Dan Sîrbulescu, propagandistul cercului... Iată bătrîna Dunăre, care curge pe plaiurile noastre, și parcă vezi aevea apele ei, cînd albastre ca sineala, cînd fumurii și întunecate. Avem munți minunați și dealuri bogate, avem cîmpii mănoase și un popor înzestrat...

Frumoasă e patria noastră! Cursanții cercului condus de tovarășul Dan Sîrbulescu nu vor regreta orele petrecute în cerc. Bine pregătit, cu harta în față, propagandistul a reușit să facă o lecție vie și atrăgătoare. Acest început e promițător pentru viitoarea sa activitate.

★

— Așa a fost viața muncitorilor și țăranilor în trecut. Astăzi... Și propagandista Ștefania Ionescu explică clar și documentat ideile de bază din prima lecție a cursului seral.

La „Grivița Roșie" nu muncesc multe fete. Dar cele care sînt se bucură de prețuirea tovarășilor de muncă. Biroul organizației de bază de la magazie a încredințat munca de propagandist utemistei Ștefania Ionescu. Seriozitatea cu care s-a pregătit pentru prima lecție precum și expunerea ei sînt prima garanție că orientarea membrilor biroului a fost bună. (fotografia 2).

★

Tov. Gheorghe Hulpoi este un propagandist cu experiență. Anul trecut a condus un curs seral. Anul acesta conduce un cerc în care se studiază Istoria P.M.R. El lucrează la Centrul II vagoane, cursanții la fel. Aceiași băieți, pricepuți și veseli, setoși de cunoștințe noi, care au frecventat cursul seral și anul trecut, au cerut să urmeze anul acesta cercul de Istoria P.M.R. Tov. Hulpoi e mulțumit. Ii cunoaște. Cu Manvrichi Stelian și Nițu Ioana nu va avea nici un fel de greutăți. Anul trecut au învățat bine, au urmat cu regularitate la cerc.

Mai greu va fi cu Alexandru Nedelcu și Gh. Purloiu, care erau indisciplinați, nu învățau, sau cu Aurel Ioan și Gh. Trifu, care lipsesc nemotivat. Dar totuși ei singuri au cerut să fie înscriși la cerc și s-au angajat să învețe. De ce nu s-ar ține de cuvînt?

Oricum, tovarășul Hulpoi e optimist. Au mai crescut băieții, au căpătat mai multă minte și deci se vor strădui să-și însușească cît mai multe cunoștințe. Aceasta nu presupune însă că el nu va munci cu fiecare cursant. Dimpotrivă. Ii e dragă munca și e convins că cercul său nu va fi printre ultimele.

★

— Să ne angajăm acum, la început de an școlar, ca cercul nostru politic să ajungă fruntaș pe complexul „Grivița Roșie". Cu aceasta și-a încheiat cuvîntul tov. Ion Paraschiv, adjunctul cu învățămîntul politic din biroul organizației de bază de la secția Ajustaj I vagoane.

Apoi, propagandistul Valeriu Avram a predat prima lecție din programul cercurilor de Istoria P.M.R. O atmosferă de studiu, capete aplecate asupra caietelor de notițe, liniște, iată cum și-a început activitatea acest cerc politic.

Le-am dorit în gînd să-și realizeze angajamentul, și nu i-am mai stînjenit.

★

La „Grivița Roșie" s-au deschis acum cîteva zile 23 de cercuri politice. Trei și-au amînat deschiderea din motive obiective.

La „Grivița Roșie", anul acesta au fost cuprinși în învățămîntul politic peste 700 de tineri.

Urăm tinerilor de la „Grivița Roșie" succes în noul an de învățămînt politic!

M. VIDRAȘCU
Foto: E. CSIKOȘ

1

2

Întrecerea ARTIȘTILOR PĂPUȘARI

Trei spectacole maghiare

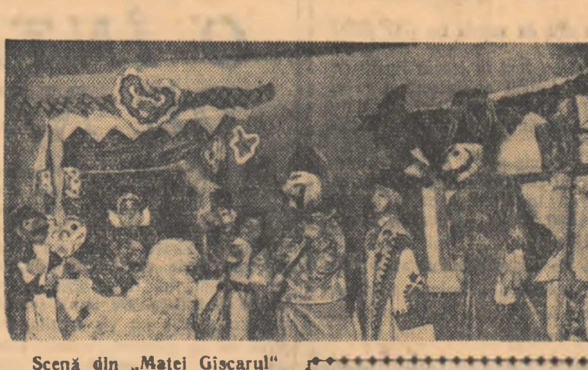
Trebuie să mărturisim de la început că spectacolele maghiare (Cluj, Oradea, Tg. Mureș) prezentate în „Săptămîna Teatrelor de păpuși din regiuni“ au avut o ținută artistică plină de demnitate. Și fără să înlăture orice critică sau reproș, în ele s-a găsit loc pentru mult gust, pentru căutări îndrăznețe, pentru strădania de a perfecționa arta păpușerească. Analiza lor poate fi interesantă pentru că cele trei spectacole s-au deosebit sensibil între ele, calitățile unuia apărînd acolo unde erau deficitare celelalte.

Firește, un rol preponderent l-au jucat textele. Numai Tg. Mureșul cu **Străjerul Mării** de M. Stoian a prezentat o piesă scrisă anume pentru scena păpușilor; Clujul, cu **Matei Gîscarul** și Oradea, cu **Don Quijotte**, au pus în scenă două adaptări: prelucrarea poemului de mare popularitate al lui Fazekaș Mihály, respectiv dramatizarea capodoperei epice a lui Cervantes. Dintre ele, numai **Matei Gîscarul** a avut o oarecare strălucire în dialog, în timp ce textul lui Stoian ne-a apărut sărac și convențional, iar prelucrarea lui Don Quijotte — semnată de I. Diószilági — deadreptul insipidă, trădînd cu totul farmecul originalului.

Calitatea textelor, așa cum era de așteptat, a influențat direct orientarea și ținuta montării. Astfel, Oradea a strălucit prin îndrăzneala și originalitatea scenografiei (Pavel Fux) și a concepției păpușilor (I. Kratochwil și E. Mureșan), iar Tg. Mureșul prin excepționala precizie a mînuirii și prin expresivitatea vocilor. Singur spectacolul clujan s-a evidențiat printr-o sinteză mai fericită a tuturor elementelor de spectacol.

Matei Gîscarul a avut avantajul de a fi regizat chiar de autorul dramatizării, Andrei Hunyadi, cu concursul excelentului scenograf și desenator de păpuși Alexandru Rusan. Intr-un cadru plastic viu, realizat în tonalități variate, povestea lui Matei Gîscarul, care s-a răzbunat pe boier întorcîndu-i întreit bătaia primită pe nedrept, s-a situat în bună măsură pe făgașul farmecului original. Păcat că tensiunea acțiunii scade în ultimele două tablouri, iar finalul e prea expeditiv rezolvat, printr-o accelerare artificială a episoadelor.

In **Don Quijotte**, oricît de paradoxal ar părea, am văzut două spectacole: unul plastic (decor și păpuși) și altul de dialog și mișcare, care s-au desfășurat aproape permanent în planuri autonome. De fapt, stilizarea decorului și a păpușilor, dusă uneori pînă la descompuneri discutabile, a contrazis platitudinea dialogului și stîngăcia mînuirii. Cu tot efortul lăudabil al regizoarei Kovács Ildikó de a fuziona elementele spectacolului, s-a simțit totuși lipsa unității de stil.

Scenă din „Matei Gîscarul“ în interpretarea Teatrului de păpuși din Cluj

In sfîrșit, analiza mișcării păpușilor, realizarea acestei mișcări, au fost împlinite cu o subtilitate de virtuos de către păpușarii din Tg. Mureș. Am rămas uimiți de precizia în gesturi a păpușii care se spală, care plînge, fumează sau cîntă la acordeon (trebuie să remarcăm, în sensul acesta, sincronismul tarafului din Matei Gîscarul) Deasemenea exactă a fost sincronizarea între modulațiile vocii și acelea ale mișcării păpușilor.

Impresionați de măiestria mînuitorilor de la Tg. Mureș, deconcertați și în același timp fascinați de decorul și desenul figurilor de la Oradea, satisfăcuți de armonia spectacolului de la Cluj (întreruptă doar de unele mișcări excesive), — ne întrebăm totuși dacă într-adevăr ne aflăm în miezul specific al artei păpușerești. Ne e teamă că nu. Pentru că orientarea generală e aceea de a anima păpușile potrivit teatrului dramatic de proză. Personajele — păpuși încearcă să reproducă arta personajelor de pe scena obișnuită, cu actori. O asemenea reproducere, am zice imitație, poate să dea loc la virtuozități, la bravuri mecanice și scenografice, dar rareori poate să atingă fiorul de artă, propriu și ireductibil, cerut păpușilor. Lipsește, deocamdată, cunoașterea adîncă a problemei și mai ales fantezia, viziunea îndrăzneață a lumii expresive închegată de figurile croite în lemn și pînză. Realizatorii și interpreții vor trebui să rupă crusta de naturalism ce amenință să se depună peste opera lor. Sîntem la stadiul bravurii în meșteșug și poate că acesta e rezultatul inevitabil al tinereții acestui gen de spectacole la noi. Cert e însă că nu ne putem opri aici și că e necesar să ne considerăm într-o etapă de ascensiune spre cucerirea deplină a tuturor virtuților care au făcut și fac gloria teatrului de păpuși în lume. O cucerire în care va trebui să rezervăm un loc deosebit contribuției originale a poporului nostru.

In afară de cei citați, s-au impus atenției unui public entuziasmat de larga desfășurare a Săptămînii teatrelor de păpuși: I. Péter, D. Benedek, de la Cluj; M. Berger, G. K. Pribek, Cornel Pietraș (muzica) de la Oradea; K. Nagy, I. Zsigmond, E. Kron și P. Herșcovici (regie) de la Tg. Mureș.

FLORIAN POTRA

„Ambițiile unui șef...“

Membrii biroului Comitetului raional U.T.M. Vaslui, printre care V. Macovei, P. Onilă și alții, au considerat o glumă de prost gust cererea lui Ion Neculai Ristea, care acum o lună de zile solicitase un „post“ de instructor. Ion Neculai Ristea este prea bine cunoscut în Vaslui ca un om neserios, mare amator de scandaluri și bătăi cu care tinerii, de obicei, evită se să întîlnească. Cum era și firesc, ei au respins din capul locului și fără drept de apel cererea lui Ristea.

Timp de două săptămîni de la această neinspirată solicitare, Ristea n-a mai fost văzut prin Vaslui. Plecase la Roman să-și încerce „norocul“.

Și pentru că la Roman nu găsise o muncă pe placul lui, Ristea a făcut cale-ntoarsă la Vaslui și s-a dus direct la comitetul raional. Și iată că spre surprinderea și stupefacția celor care-i cunoșteau „calitățile“, Ristea a fost „uns“ cu funcția de... instructor!

Trebuie să arătăm însă că un complex de împrejurări „fericite“ i-au adus această satisfacție.

Prima și cea mai importantă a fost cea a întoarcerii din concediu a tovarășului Ștefan Drăgan, prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Vaslui, care, fără a cere părerea membrilor biroului și trecînd peste o hotărîre luată în prealabil, a scris pe cererea lui Ristea: „de acord cu numirea tovarășului“

Faptul că biroul raional respinsese cererea lui Ristea nu l-a deranjat de loc pe tovarășul prim-secretar și, ca să-și arate „ambițiile de șef“ al cărui cuvînt „greu“ este „lege“, l-a numit în muncă pe scandalagiu, deși știa că acesta n-avea nici măcar carnetul de utemist, pe care și-l pierduse.

Sînteți curioși poate să aflați dacă Ion Ristea este și astăzi instructor la Vaslui. Nu! Din fericire nu este, căci biroul comitetului regional U.T.M. Iași a dispus deîndată scoaterea lui din muncă.

„Lecția“ primită de tov. Ștefan Drăgan să sperăm că-l va ajuta pe viitor să renunțe la „ambițiile de șef“ la nesocotirea conducerii colective

ION AGHINEI
corespondentul „Scînteii tineretului“ pentru regiunea Iași

OCROTIȚI PRIMII PAȘI

(Urmare din pag. 1-a)

polizoare, iar ceilalți au trebuit să umble zile întregi cu rugăminți pe la maiștri, șefi și „șefuleți“ pentru a primi de lucru. (H.C.M. 321 prevede repartizarea imediată a lucrătorilor întorși de la muncile agricole).

„METODE“ DE CALIFICARE

Sînt unii maiștri și șefi de sectoare care au reușit să se apropie cu dragoste de tineret, să-l ajute să-și ridice continuu nivelul profesional. Tovarăși ca Teodorescu Constantin de la sectorul II preparat, Teleș Rudolf din sectorul III, Constantin Tache de la semănători și mulți alții, care nu și-au uitat zilele uceniciei, depun mult suflet pentru ca tinerii să poată învăța cît mai multe. Alții însă socotesc necesar ca tinerii să străbată același drum pe care l-au urmat și ei, uitînd că acest drum a fost străbătut odinioară, sub exploatarea capitalistă.

La sectorul II — sector fruntaș pe uzină — mulți tineri sînt învinuiți că nu vor să-și ridice pregătirea profesională. Inginerul Crăciunescu e nemulțumit că strungarii tineri nu știu să calculeze roțile de schimb la strung, nu pot executa anumite piese mai complicate etc. Maistrul Willi Medlic „se plînge“ că la cositori nu se pot organiza brigăzi de tineret, întrucît băieții de aici nu sînt destul de capabili și, de aceea, trebuie intercalați cu lucrători mai rutinați.

— Pleci în excursie?!
— Nu, e pentru mutările zilnice din secție în secție...

Admitem că sînt și tineri slab calificați. Cine oare trebuie să-i ajute să-și ridice pregătirea profesională? Tovarășii maiștri. Doar de aceea sînt maiștri. Dar cum contribuie unii din ei la ridicarea calificării profesionale a tinerilor? Ion Caranfil a cutezat să-i lovească. Cum sprijină el tinerii să lupte pentru îndeplinirea planului? Prin îndepărtarea celor mai buni din sectoare?

E drept că maistrul Caranfil conduce o secție care obține realizări însemnate în producție și pentru asta îl felicităm, dar ca cel mai apropiat de activitatea tinerilor el nu are o justă atitudine față de ei.

Cu acest maistru, ca de altfel și cu alții, s-au purtat discuții la organizația de partid, în legătură cu felul cum se ocupă de îndrumarea tinerilor. Dar atitudinea față de tineret continuă să fie considerată de către maiștri „o problemă minoră“.

PENTRU UNII „MUMA“ PENTRU ALȚII „CIUMA“?

O problemă care a fost dezbătută pe larg la consfătuire a fost problema retribuirii tinerilor. „Nu știu de ce, dar tinerelor fete de la secția polizoare nu li se dă posibilitatea să cîștige decît un salariu minim, cu toate că ele nu-și precupețesc nici eforturile, nici timpul — a spus tovarășa Cismaru. Faptul că nu se face pontajul pe locul de muncă, îngăduie șefului de echipă Oprea Marin să ponteze nejust pe unii muncitori. Se mai întîmplă adesea și ca anumiți oameni să lipsească într-o zi și totuși să fie pontați“.

„Pînă n-om fi bine închegați în brigăzi și colective, pînă cînd noi nu sprijinim conducerile sectoarelor, spunîndu-le deschis ce avem pe suflet, nu se vor rezolva aceste probleme — a spus tînărul Alexe Dumitru. Dar cum să-și trăiască viața brigăzile cînd maistrul Antim Ionescu transformă membrii brigăzilor în hamali? El pune muncitorii calificați să efectueze o seamă de munci necalificate, care nu cad în sarcina lor“.

Asupra tinerilor se răsfrînge adesea și nejusta repartizare a lucrului din partea conducerii sectoarelor și chiar a conducerii uzinei.

Tinerii sînt lăsați ultimii, sub pretextul că „au mai puține greutăți“. Oare acesta e un motiv? Se poate ca o serie de maiștri să fie „pentru unii mumă, pentru alții ciumă“?

DATORIA NOASTRA

Consfătuirea a scos la iveală și a criticat cu asprime faptul că unii tineri nu-și fac în mod conștiincios datoria. Mai sînt încă tineri care nu folosesc rațional cele opt ore. Printre astfel de tineri se numără Gh. Botofei și Ilie Aurel din sectorul II. Stan Vasile nu are o atitudine demnă față de vîrstnici. Își permite să insulte controlorul de calitate. Unii nu îngrijesc cum trebuie mașinile, alții trag chiulul și întrebuințează cuvinte vulgare față de tovarășii lor de muncă. La turnătoria nouă sînt tineri care au o atitudine nepermisă față de fete.

Față de toate aceste nereguli posturile utemiste de control n-au luat nici un fel de atitudine. Nu e tîrziu nici acum. Comitetul organizației de bază U.T.M. (secretar tov. Ion Constantin) are datoria să lupte ca lipsurile scoase la iveală în consfătuire să fie cît mai grabnic îndreptate. Pentru aceasta se cere ca și conducerea uzinei (director tov. inginer Ilie Dorobanțu) să acorde o mai mare atenție problemelor de tineret.

NU SE POT OARE REZOLVA?

Ce se așteaptă?

In 1950, la unitatea 6 I.P.R.O F.I.L. din București majoritatea fazelor și operațiunilor de producție se realizau manual. Consecința: preț de cost foarte ridicat, producția mică. Atunci muncitorii, folosind mai ales rezerve interne, au amenajat sala de „slaifuit“. Astfel a devenit posibilă mecanizarea multor operații de prelucrare, producția s-a mărit, iar în fiecare an s-au făcut economii de 400.000 — 500.000 lei.

Dacă secția a corespuns nevoilor urgente impuse de raționalizare—acum trebuie refăcută, modernizată, asigurîndu-se condiții bune de lucru, deoarece tavanul se sprijină pe bîrne, zidurile sînt crăpate, tencuiala cade de pe pereți și tavanul se poate surpa cu ușurință.

Muncitorii unității 6 au dat multe semnale de alarmă. Nenumărate comisii — unele ale Ministerului Industriei Lemnului — au văzut lucrurile și au făcut promisiuni, dar au rămas promisiuni și atît. Conducerea întreprinderii, respectiv inginerul șef Cezar Portasę, precum și directorul Gheorghe Neagoe, afirmă că refacerea secției staif se va face din sumele destinate investițiilor. Dar cînd se va întîmpla? De ce se tărăgănează atît cînd există posibilități de îndreptare a răului?

Tovarăși, conducerea, apreciind economiile realizate de atelierul nostru, vă sprijină cu încă... trei stîlpi pentru susținerea tavanului.

Și acum o altă problemă. In unitatea nr. 6 lipsesc dulapuri de haine și paravane. Femeile se dezbracă în același loc cu bărbații și depun hainele tot în aceleași dulapuri. Cît de simplu ar putea fi realizate aceste dulapuri și paravane..

La discutarea contractului colectiv muncitorii au exprimat doleanțele lor. Ele au fost trecute într-un proces-verbal, rătăcit probabil printr-un birou. Ar trebui ca cineva să recitească procesul-verbal și să treacă la fapte.

O va face tovarășul director Gheorghe Neagoe?

Sau poate își va rosti cuvîntul ministerul de resort?

Corespondent
NEGREA ALEXANDRU

Uniformele fanfarei

Sînt cîțiva la număr. Printre ei, Stănescu Ovidiu, Gheorghe Nicolae și C. Vasile. Toți tineri muncitori la D.R.N.M. Constanța. Il întîlneai acum cîteva luni, seara pe bulevard sau prin grădinile publice, cînd animația orașului era mai febrilă. Erau îmbrăcați fercheș, în costume de marinar, cu șepcile sprijinite pe o sprînceană. Erau veseli.

Pe acești tineri îi puteai întîlni cu diferite ocazii și pe scena clubului muncitorilor din portul Constanța, îmbrăcați la fel. Ei fac parte dintre membrii fanfarei.

Astăzi, cei trei tineri mai sus menționați nu mai poartă uniformele de marinari... Ei au socotit că aceste uniforme le aparțin și le-au îmbrăcat în fiecare zi, după orele de producție. De aceea s-au uzat complect înainte de vreme. De ce? Simplu! Comitetul de întreprindere nu are o cameră unde să păstreze în condițiuni bune întreaga costumație a echipei artistice. Aceasta a determinat comitetul de întreprindere să dispună ca fiecare membru al echipei artistice să ia acasă costumele. Cum însă unii tineri nu au rezistat tentației de a se îmbrăca cu ele, uniformele de marinari au devenit obiect de fală... Acum fanfara muncitorilor din portul Constanța este nevoită să se prezinte la spectacole fără a avea întreaga costumație. Pentru ca să se evite pe viitor și alte surprize, e necesar să se ia măsuri. Conducerea întreprinderii are datoria să se îngrijească ca întreaga costumație a echipei artistice să fie păstrată într-o cameră specială, iar celor vinovați de distrugerea uniformelor să li se impute costul acestora.

Corespondent
ION NECULCE

Am spus eu că nu e bine să ne dezbrăcăm la un loc cu fetele...

DE CE?

...la magazinele din Făget și Lugoj nu se găsesc piese de schimb pentru biciclete?

Corespondent
IANOȘ SAMSON

...camera mamei și copilului din stația C.F.R. Medgidia (șef de stație Ion Pandele) stă închisă mai ales în timpul nopții, cînd e mai multă nevoie de ea?

Corespondent
A. CONSTANTIN

...Trustul 10 Construcții-Constanța nu și-a respectat obligațiile de a termina construcția castelului de apă de la S.M.T. Babadag. Oare cum se va putea aproviziona stațiunea pe timpul iernii, cînd abia acum se lucrează la săpături și numai cu trei oameni?

Corespondent
C. ANTON

...stația de radio-amplificare din Ineu nu mai funcționează?

Corespondent
ION VISICAN

PE TEME ECONOMICE

Aspecte ale repartiției în intovărășirile agricole

Posibilitatea cooperării în muncă, a executării muncilor în comun, constituie unul din marile avantaje de care beneficiază întovărășirile agricole față de micile gospodării țărănești individuale. Intovărășindu-se, membrii care posedă pămînt mai mult și brațe de muncă necorespunzătoare sînt ajutați de cei care au pămînt mai puțin și pot să lucreze mai mult, sau au brațe de muncă mai numeroase. In felul acesta țăranii muncitori întovărășiți execută la timp și în bune condițiuni lucrările agricole care necesită un mare volum de muncă și care nu admit întîrzieri. Statutul model prevede că „membrii întovărășiți care ajută altor membri la executarea diferitelor munci pe pămîntul acestora din întovărășire, cu brațe de muncă, vite sau mașinile lor agricole, vor primi din partea acestora, pentru muncile executate, o plată în natură sau bani conform tarifului stabilit de adunarea generală a întovărășirii“.

Plenara C.C. al P.M.R. din 16-17 iulie a.c. a constatat însă că în procesul de dezvoltare a unor întovărășiri agricole stadiul de într-ajutorare a fost depășit. In astfel de întovărășiri, unde membrii au fost organizați în echipe sau brigăzi permanente pentru efectuarea tuturor muncilor în comun, au apărut forme de îmbinare a repartizării veniturilor după suprafața de teren, atelajele și utilajul adus în întovărășire și după munca depusă. Plenara a arătat că asemenea întovărășiri agricole sînt o formă a cooperativei agricole de producție în care cooperatorul primește rentă pentru pămîntul adus în întovărășire. Ele mențin proprietatea privată asupra pămîntului (principalul element al vechilor relații de producție), iar forma repartiției după muncă — caracteristică relațiilor de producție socialiste — pătrunde și se dezvoltă treptat, fără a înlătura însă repartiția după suprafața de pămînt adusă de fiecare întovărășit. Plenara C.C. al P.M.R. din 16-17 iulie a.c. consideră valoroasă experiența acelor întovărășiri care repartizează veniturile după munca depusă și după suprafața de teren adusă, căci ele atrag într-o mai mare măsură țăranul mijlocaș pe drumul agriculturii socialiste.

Munca în comun și repartiția produselor după munca prestată exercită o puternică influență asupra mentalității țăranilor muncitori întovărășiți. Ei se conving treptat că acest sistem de muncă este superior muncii individuale, putînd duce la ridicarea nivelului agriculturii, la sporirea productivității muncii.

In plin proces de organizare a unor asemenea întovărășiri este foarte util să se organizeze un schimb de experiență pentru popularizarea aspectelor pozitive ale activității lor, precum și pentru arătarea și combaterea unor metode nejuste practicate fie în organizarea și evidența muncii, fie în repartizarea produselor.

Problema repartizării produselor atît după munca depusă, cît și după pămîntul adus în întovărășire, este o problemă nouă ivită în practica întovărășirilor din țara noastră și tocmai din această cauză, ea comportă o atenție deosebită din partea conducerii întovărășirilor. De justețea repartizării produselor depinde în mare măsură gradul de cointeresare a membrilor în sporirea producției agricole, stimularea interesului membrilor de a aduce în întovărășire întreaga suprafață de teren de care dispun.

Intovărășirile „Izbînda“ din comuna Ulești, raionul Urziceni și „Drum Nou“ din comuna Corabia, regiunea Craiova au acumulat o prețioasă experiență în ceea ce privește organizarea muncii și repartizarea veniturilor după suprafața de pămînt adusă și după munca depusă. In întovărășirea „Izbînda“ din Ulești, pe baza evidenței muncilor executate, fiecare își primește cantitatea de produse conform cu tarifele stabilite de adunarea generală. Scăzînd din recolta globală totalitatea produselor repartizate după muncă — se obține cantitatea de produse care, împărțită la numărul hectarelor cultivate, indică ceea ce revine membrilor pentru pămîntul adus în întovărășire (rentă). Din ceea ce se cuvine fiecăruia după muncă și după pămînt, se rețin cotele către stat, plata muncilor S.M.T., sămînța pentru anul viitor, plata președintelui și secretarului etc. De pildă, Alexandru St. Z. Lică care a avut cultivat în întovărășire un hectar cu grîu a primit 1045 kg. grîu pentru muncile prestate și 170 kg. pentru pămîntul adus, adică în total 1215 kg. Din acest exemplu se remarcă faptul că cea mai mare cantitate de produse i-a fost repartizată pentru munca depusă, in cazul nostru, plata pentru munca depusă fiind de 6,14 ori mai mare decît plata pentru pămîntul adus.

La întovărășirea „Drum Nou“ din Corabia repartiția se face de asemenea după munca depusă și după pămîntul adus, numai că procedeul concret de calcul al repartiției este oarecum diferit de cel de la Ulești. Astfel, întîi se calculează media recoltei la hectar. Inmulțindu-se această medie cu numărul hectarelor aduse, se calculează apoi cantitatea cuvenită fiecărui membru. La această cantitate se adaugă plata în produse ce se cuvine fiecăruia pentru muncile depuse. (Din aceasta se scade o cantitate ce reprezintă o cotă de muncă obligatorie pentru fiecare membru, calculată în raport cu suprafața de pămînt adusă). Aceasta înseamnă că membrii vor primi de fapt o plată în produse nu pentru totalitatea muncilor efectuate, ci, numai pentru acele munci care sînt efectuate în plus față de necesarul de munci stabilite pentru suprafața adusă. In cazul contrar, cînd a efectuat un volum mai mic de lucrări decît acest necesar stabilit, i se va reține întovărășitului cantitatea corespunzătoare pentru muncile neefectuate. Din cantitatea care reprezintă venitul ce se cuvine fiecărui membru pentru munca depusă și pentru pămîntul adus se rețin fiecăruia cotele datorate statului, plata muncilor S.M.T., sămînța necesară, plata președintelui etc. De asemenea, dacă întovărășitul respectiv a lucrat cu atelajele proprietate obștească, i se reține din plata ce i se cuvine pentru munca depusă cu ajutorul acestor atelaje procentul cuvenit întovărășirii conform cu tarifele stabilite de adunarea generală.

Iată un exemplu concret de felul cum s-a făcut repartiția veniturilor în acest an la cultura grîului: întovărășitul Asănică T. Mihalache a avut cultivat cu grîu 0,88 ha. Deoarece media obținută la grîu a fost de 1.128 kg. la hectar, pentru cele 0,88 ha ale sale i s-au cuvenit 993 kg. grîu La această cantitate de 993 kg. (care înglobează renta pentru pămîntul adus și necesarul de muncă stabilit pentru cele 0,88 ha) s-au adăugat 592 kg. grîu cuvenite pentru muncile depuse în plus, obținîndu-se cantitatea totală de 1585 kg. grîu.

Din această cantitate totală de 1585 kg. cuvenită — prin urmare — după pămîntul adus și după muncile prestate s-au reținut cotele către stat, plata S.M.T., sămînța etc. în cantitate de 456 kg. ceea ce înseamnă că Asănică T. Mihalache a dus acasă 1129 kg. grîu.

Dacă comparăm cele două metode concrete de repartizare a veniturilor, observăm că metoda folosită la Corabia prezintă unele aspecte pozitive. In primul rînd că, aici, fixîndu-se cît trebuie să lucreze fiecare în raport cu suprafața adusă, se poate cunoaște cu precizie dacă a muncit mai mult decît era necesar sau mai puțin. Dacă a muncit mai mult, mai are de primit (pe lîngă cantitatea medie produsă pe pămîntul adus); dacă a muncit mai puțin i se reține diferența respectivă din ceea ce i se cuvenea drept cantitate medie de pe pămîntul său.

Prin acest procedeu, pornindu-se de la media obținută și de la muncile obligatorii, necesare în raport cu suprafața adusă, se creează un fel de compensare între muncile executate în plus și între cele executate în minus, ceea ce este foarte important pentru ca întovărășirea să poată plăti toate muncile executate în plus, tocmai pe socoteala celor care au lucrat în minus, față de necesarul obligatoriu de muncă. Or, lucrul acesta este foarte important pentru ca întovărășiții să-și poată primi într-o mărime cît mai justă cantitatea de produse cuvenite după pămînt (renta).

Faptul că la întovărășirea „Drum Nou“ din Corabia nu se calculează renta, constituie de fapt un aspect negativ al metodei de repartiție a produselor. De asemenea, o greșeală comună care se poate constata la amele metode (și la Ulești și la Corabia) este caracterul de cotă fixă al rentei (la Ulești, anul acesta s-a plătit drept rentă pentru un hectar cu grîu cantitatea fixă de 170 kilograme).

A fixa o rentă fixă înseamnă, de fapt, a nivela în mod arbitrar pe toți țăranii întovărășiți, ale căror terenuri nu sînt egale ca fertilitate.

Statutul model al cooperativelor de producție arată că suprafețele de pămînt aduse în cooperativa agricolă de producție se măsoară și se evaluează după calitate și după categorii de folosință, iar renta se împarte membrilor nu în mod egal, ci după suprafață, calitatea și modul de folosință a pămîntului adus în cooperativă. A nu ține cont de fertilitate de categoriile de folosință ale pămîntului adus înseamnă de fapt a nu plăti membrilor rentă diferențială. Desigur că practica de a repartiza membrilor o rentă fixă este nejustă, pentru că nu cointeresează membrii în a-și aduce întregul pămînt în întovărășire. Pe de altă parte, această practică nu ține seama de faptul că la baza fixării cotelor de către stat stă tocmai gradul de fertilitate al solului, mărimea suprafeței cultivate, felul culturilor etc.

In legătură cu repartiția produselor agricole în întovărășirile agricole o atenție deosebită trebuie acordată fixării tarifelor de plată, deoarece o repartiție justă a produselor după muncă și după pămînt, depinde în mare parte de mărimea și justețea tarifelor fixate de către adunarea generală pentru plata muncilor.

Cu toate că existența muncilor în comun, a tarifelor de plată a muncii etc constituie un progres evident al ambelor întovărășiri de care ne ocupăm, felul cum au fost fixate și folosite tarifele de plată la întovărășirea „Izbînda“ din Ulești nu poate fi socotit ca just. Injustețea provine din faptul că anul acesta s-au menținut aceleași tarife, neschimbate față de anul 1955. Or, în anul 1955 au obținut 1860 kg. grîu în medie la hectar, pe cînd în anul acesta, din cauza timpului nefavorabil, ele au putut obține numai 850 kg. grîu în medie la hectar. Prin urmare, greșeala provine de la faptul că tarifele nu s-au fixat în concordanță cu producția realizată.

Consecința a fost că muncile s-au plătit în mare și pe seama rentei care nu a depășit procentul de 20 la sută. Evident că un asemenea procedeu este dăunător cointeresării țăranului mijlocaș, este dăunător consolidării economice și organizatorice a întovărășirii.

Conducerea întovărășirii „Izbînda“ și organele de stat care au îndrumat-o, au pierdut din vedere că întovărășirea este asemenea unei întreprinderi care se conduce pe bază de gospodărie chibzuită și, prin urmare, nu poate plăti mai mult decît a produs. Plata muncilor nu poate fi întîmplătoare, arbitrară, ca în sectorul individual. Ea trebuie să oglindească posibilitățile interne ale întovărășirii, să fie just concepută. Ce s-ar întîmpla dacă membrii unei gospodării colective și-ar fixa, încă de la începutul anului cantitatea de produse cu care va fi retribuită o zi-muncă? S-ar trezi, desigur, la împărțirea veniturilor că nu pot să-și satisfacă propria lor hotărîre. De aceea, plata zilei-muncă se cunoaște abia după strînsul recoltei. S-a produs mult, se primește mult. S-a produs mai puțin, se primește mai puțin.. Același lucru trebuie să se întîmple și cu întovărășirile agricole.

In întovărășirea „Drum Nou“ repartiția a fost efectuată fără să existe astfel de deficiențe deoarece tarifele au fost fixate în concordanță cu producția realizată, care s-a menținut și anul acesta la nivelul anului trecut.

Aspectele prezentate în legătură cu felul concret în care se face repartiția produselor în două din întovărășirile fruntașe pe țară, scot la iveală importanța muncii de îndrumare și control în rîndul întovărășirilor agricole. Folosirea metodelor cele mai juste de repartizare a veniturilor, sporește forța de atracție a întovărășirii în rîndul țăranilor muncitori.

CONSTANTIN COJOCARU
Asistent la catedra de Economie Agrară a I.S.E.P.

„Scînteia tineretului“
10 octombrie 1956 pag. 2-a

PENTRU CEI MICI

Ene Ion
director general
în
Ministerul Industriei Ușoare

Producția de încălțăminte pentru copii reprezintă una din preocupările de seamă care stau în fața Ministerului Industriei Ușoare. Cererea tot mai mare de încălțăminte pune în fața acestui sector de activitate sarcina de a spori producția, de a îmbogăți gama de modele și paralel cu aceasta de a îmbunătăți calitatea.

In cursul primului plan cincinal, sectorul industrial de stat a produs însemnate cantități de încălțăminte pentru copii care, reprezentate în procentaj, au atins la sfîrșitul cincinalului, 30 la sută din producția totală a sectorului nostru. Creșterea fiind însă numai de 2 la sută față de producția din anul 1951, ea s-a dovedit nesatisfăcătoare față de cererile consumatorilor. Acest lucru este evident dacă ținem seamă că pe de o parte consumul de încălțăminte este mai mare la copii (uzura mai rapidă) și pe de altă parte că pentru adulți se produc în mare măsură și alte feluri de încălțăminte — de pînză, de cauciuc etc.

Analizînd această situație, Ministerul nostru a solicitat, la trasarea cifrelor de control pentru anul în curs, majorarea producției.

In primul an al celui de al doilea plan cincinal sectorul industrial de stat va face un salt important. Față de 1955 se va produce pentru copii cu 35 la sută mai multă încălțăminte confecționată din piele, cu 38 la sută — din pînză și cu 60 la sută — din alte materii prime. Această creștere, reprezentînd 37 la sută din producție, vine să acopere în mare măsură golul existent în aprovizionarea populației.

Realizarea sarcinilor sporite de plan cere în primul rînd rezolvarea unor măsuri de ordin tehnic. Direcția Generală Industrială Pielărie și Cauciuc a luat o seamă de măsuri tehnico-organizatorice, printre care menționăm transformarea secției de bocanci a fabricii „Ianoș Herbak" din Cluj în secție de încălțăminte pentru copii, mărirea capacității de producție a întreprinderii „Nikos Beloiannis" din Timișoara prin reorganizarea benzilor și prin înființarea unei noi secții de încălțăminte flexibilă, reorganizarea întreprinderii „Carmen" din București și instalarea ei într-un local corespunzător, ceea ce a dat posibilitatea dublării producției fabricii.

Ar fi nejust să spunem că în centrul atenției noastre se află numai sporirea producției. Paralel cu realizarea acestei sarcini ne preocupăm de îmbunătățirea calității. Pînă acum au fost revizuite procesele tehnologice și introduse operații care înainte fuseseră eliminate, fiind socotite în mod greșit [illegible]. Printre primele măsuri aplicate sînt cele care s-au întreprins spre îmbunătățirea semifabricatelor, în special [illegible]. Astfel a fost eliminat din producție [illegible] din piele de [illegible], mărindu-se în schimb proporția de box între 30—50 la sută. La încălțămintea flexibilă a fost introdus brantul, ștaiful și bombeul din talpă în loc de carton.

Roadele scontate de noi nu au întîrziat să se arate. Datorită elanului cu care s-a muncit am reușit ca pînă în prezent să depășim planul la încălțăminte din piele cu 1,5 la sută, iar la încălțăminte de pînză și încălțăminte ușoară cu 4,9 la sută.

Producția încălțămintei pentru copii este acum permanent în atenția Direcției Generale Industriale Pielărie și Cauciuc. Proiectul de plan întocmit pentru anul 1957 prevede o creștere de 5 la sută la încălțămintea din piele, 26 la sută la încălțămintea din pînză și 11 la sută la cea ușoară. Numai pentru primul trimestru al anului viitor au fost omologate 90 de modele noi (sandale, ghetuțe, pantofi pentru copii mici, sandale și pantofi pentru băieți și fete de vîrstă mai mare).

In sectorul producției de încălțăminte muncesc foarte mulți tineri. Datorită entuziasmului, a dragostei față de meserie, mulți au reușit să devină fruntași, inovatori, raționalizatori.

Nu putem trece cu vederea succesele brigăzii de tineret din secția croit a fabricii „Nikos Beloiannis"-Timișoara, condusă de Elena Butnaru. Dacă în trecut brigada nu și-a realizat niciodată sarcinile de plan, în urma reorganizării ei planul se depășește în medie cu 1 la sută, iar calitatea a ajuns la 86,03. Aplicînd în muncă inițiativa renumitului fruntaș Nicolae Militaru, brigada a economisit în luna august 11.035 dm. pătrați piele pentru căptușeală. In secția flexibil-ghete copii, brigada de tineret a economisit 11.527 dm. pătrați piele fețe și 543 dm. pătrați piele căptușeli.

Este îmbucurător faptul că tineretul, urmînd exemplul comuniștilor, intensifică lupta pentru economii. O preocupare asemănătoare am întîlnit și la fabrica „Quadrat" din București, în brigada condusă de Victoria Rotaru.

Tot mai mulți tineri se întrec pentru a obține primul loc în întrecerea socialistă. In secția croit a fabricii „Nicolae Bălcescu" din București, utemista Ecaterina Zăloiu își depășește norma cu 69 la sută, utemistul Florian Vulpe cu 72 la sută și utemistul Petre Șerban cu 57 la sută.

Aceasta nu înseamnă că în problema încălțămintei pentru copii nu mai avem lipsuri. Există încă deficiențe în respectarea proceselor tehnologice, care se răsfrîng asupra sporirii producției ca și asupra calității.

Conducerile întreprinderilor și organizațiile U.T.M. trebuie să se ocupe mai mult de calificarea tinerilor, de antrenarea lor în aplicarea metodelor înaintate de muncă, folosind mai ales experiența locală a celor mai buni fruntași. Un aport deosebit îl pot aduce și tinerii tehnicieni și ingineri. [illegible] Urmărind — prin raidurile organizației — munca tinerilor, [illegible] posibilitatea să sesizeze din timp deficiențele și să propună măsuri pentru înlăturarea lor.

LUNA MARII PRIETENII

În memoria eroilor

Cu prilejul vizitei pe care o fac în țara noastră, la invitația C.C. al P.M.R., membrii delegației de vechi militanți ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, condusă de P. G. Moskatov, președintele Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S., au depus marți dimineața coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare, unde se va ridica Monumentul ostașilor romîni căzuți în lupta pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist și la Monumentul eroilor sovietici din Piața Victoriei.

La solemnitate au fost de față tovarășii Gheorghe Apostol, Petre Borilă, Iosif Chișinevschi, Constantin Pîrvulescu, Gheorghe Stoica, Ghizela Vass, Emil Popa, președintele Comisiei Centrale de Revizie a P.M.R., N. Pascu, generali și ofițeri superiori ai forțelor noastre armate.

Au fost de față A. A. Episev, ambasadorul U.R.S.S. la București, și membri ai Ambasadei.

Spectacol de gală

In cinstea delegației de vechi militanți ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în frunte cu P. G. Moskatov, președintele Comisiei de Revizie a P.C.U.S., și a președintelui Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., V. V. Grișin, marți seara a avut loc în sala Teatrului C.C.S. un spectacol de gală.

Au fost de față: Gheorghe Apostol, Iosif Chișinevschi, Constantin Pîrvulescu, Gheorghe Stoica, Ghizela Vass, Gheorghe Vasilichi, Stelian Moraru, Liuba Chișinevschi, ing. Mihai F. Marin.

Au participat M. Gh. Bujor, M. Macavei, C. Țiulescu, precum și alți vechi militanți ai mișcării muncitorești din țara noastră, potemkiniști, activiști de partid și ai sindicatelor, oameni ai muncii.

Au luat parte A. A. Episev, ambasadorul U.R.S.S. la București, și membri ai Ambasadei.

Vizitele oaspeților sovietici

Membrii delegației de vechi militanți ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu P. G. Moskatov, au făcut marți dimineața o vizită la Muzeul de istorie a partidului.

Oaspeții au semnat apoi în cartea de aur a muzeului.

★

Marți dimineața membrii delegației sovietice de oameni de știință și cultură în frunte cu V. N. Stoletov, locțiitor al ministrului Invățămîntului Superior din U.R.S.S., care participă la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice, au făcut o vizită la Centrul de producție cinematografică „București" de la Buftea.

★

In cursul dimineții de marți V. V. Grișin, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., P. T. Pimenov, șeful secției internaționale a Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S. și V. N. Fomenko, activist al Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., au vizitat uzinele metalurgice „23 August" din Capitală.

Membrii delegației au fost însoțiți de Stelian Moraru, vicepreședinte al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., Liuba Chișinevschi, secretar al C.C.S., și Nicolae Istrate, secretar al Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și constructiilor de mașini.

★

I. L. Andronikov, scriitor, doctor în științe filologice, a făcut marți după amiază o vizită la redacția revistei „Tînărul scriitor". Oaspetele s-a întreținut călduros cu tovarășii Haralamb Zincă și Aurel Martin, redactori șefi adjuncți, precum și cu alți redactori ai revistei.

★

Marți după amiază G. Z. Ioanisian, șeful secției pentru țările din Europa răsăriteană din Asociația Unională pentru legăturile culturale cu străinătatea, V.O.K.S., a făcut o vizită la Consiliul General A.R.L.U.S., unde a avut o întîlnire de lucru cu conducerea A.R.L.U.S.-ului.

Revedere cu un om adevărat

Amintirile oamenilor sînt uneori asemenea unor bibelouri fragile. Te apropii de ele cu precauție, cu teama de stîngăcii. Eviți insistența și profesezi delicatețea. In aducerea aminte nu poți da buzna niciodată...

Mă gîndeam la aceasta privindu-l pe Maresiev, în timpul vizitei la școala C.C. al U.T.M. „Filimon Sîrbu". In cameră domnește liniștea. Se aud răpăiturile ploii. Tăcem cu toții.

— Vara este minunată pe aici?

Vocea cu o undă de gravitate a lui Maresiev răsună viguroasă. Il privesc în obscuritatea camerii. Am impresia că intercept un zîmbet sfios. Nu greșesc. Cineva îi răspunde timid, monosilabic. Maresiev reia:

— Vremea s-a stricat. Dar sper că o să mai prind și zile cu timp frumos...

Rîde. Rîsul lui parcă pune stăpînire pe cameră. In jur [illegible] zîmbete. Gheața s-a spart.

Minutele se scurg purtate de șuvoiul întrebărilor și răspunsurilor. Oaspetelui i se povestește istoricul școlii și i se relatează activitatea prezentă.

Il privesc. Am impresia că este mai în vîrstă decît am crezut la început. [illegible] cicatricile de pe obraz. Cînd s-a căpătat-o? Oare atunci cînd s-a prăbușit avionul?

Increțește ușor fruntea. O șuviță rebelă îl jenează. Cu un gest larg își netezește părul.

E timpul să mergem printre studenții școlii. Sala de festivități se află la etajul superior. Ne ridicăm de pe scaune. Maresiev o pornește sprinten, legănîndu-se ușor. [illegible], cei din jur îi privesc pe furiș mersul. E cu putință ca acest om să nu aibă picioare? Imi amintesc de [illegible] cărții lui Boris Polevoi atunci cînd tovarășul său de cameră, ofițer de aviație, înainte de a se culca își lăsa pe podea picioarele. Aviatorul acela era Maresiev.

Gîndurile îmi sînt risipite de aplauze. Maresiev este oarecum stînjenit. Zîmbește puțin stingher. Se face liniște. Cîteva cuvinte de salut iar apoi i se dă cuvîntul. Cineva vrea să-i aducă un pupitru. Rîde.

— Nu-i necesar un pupitru. Nu intenționez să vă țin o lecție. Să vorbim simplu, tovărășește... Vă voi spune cîte ceva despre activitatea mea, care de altfel este obișnuită și nu-i prea mare.

Modestie... Am senzația că modestia la Maresiev este organică, eruptă din suflet, lipsită de orice urmă de artificialitate.

— Cele descrise în cartea lui Polevoi și în film sînt adevărate. E normal. N-am făcut nimic supraomenesc. Intr-o situație asemănătoare orice alt ostaș sovietic ar fi procedat la fel. [illegible] dragostei de patrie, în momente cruciale este capabil de fapte mari.

Maresiev vorbește. In fața ochilor noștri se proiectează parcă o nesfîrșita suită de imagini. Iarna lui 1942, undeva pe frontul din preajma Leningradului. Patru aviatori sovietici se înapoiau dintr-o misiune. 12 „Messerschmidt" îi atacă.

Maresiev rupe firul povestirii. Pomenește despre alte lucruri. Vorbește despre aviatori sovietici ce s-au acoperit de glorie în luptele cu fasciștii. Vorbește cu căldură și pasiune despre alții. Evita parcă să ajungă la povestea lui.

— Nicolae Makarov a doborît un „Meserschmidt". Dar alte două mă atacă și-mi lovesc motorul. Sînt nevoit să încerc o aterizare forțată. Sub mine se afla un masiv păduros. Cînd avionul a atins coroanele copacilor, eu am fost aruncat din carlingă. Mă aflam la 20 km. de linia frontului, pe teritoriul inamic.

Ascultam — pentru a cîta oară? — povestea și aveam senzația întîlnirii cu neprevăzutul. Cele 18 zile și 18 nopți petrecute în desișul pădurii, tîrîșul spre linia frontului, mi se păreau totuși desprinse dintr-o lume ce nu aparține contemporaneității. [illegible] Urmăresc gesturile lui Maresiev și încerc să mi-l imaginez pe bărbatul acesta îmbrăcat acum într-un costum maron, în [illegible] lui 1942, rostogolindu-se prin zăpadă într-un suprem efort de voință.

— Capul și picioarele îmi fuseseră lovite atunci cînd avionul s-a prăbușit. [illegible]

Povestea continuă.

— Eram deprimat. Pierdusem speranța. M-au ajutat însă tovarășii, mi-au sădit încrederea că mă voi putea reîntoarce în aviație. [illegible] Dar am învins. Am revenit în aviație în martie 1943 și pînă în august 1944 am doborît 7 avioane.

Relatarea este simplă, laconică, fără cuvinte de prisos.

— Am lucrat în aviație pînă în 1949 și apoi am plecat la învățătură. Studiile le-am terminat în iunie anul acesta.

Tăcere. Maresiev își adună gîndurile.

— Omului îi este necesară dîrzenia, voința. Dar aceste calități sînt înnăscute sau pot fi dobîndite? Ele pot fi dobîndite prin educație. S-ar putea să mă întrebați: „Dar cum se formează ele?" Dumneavoastră aveți prilejul să vă ocupați de educarea tineretului romîn. Niciodată să nu folosiți în asemenea scopuri instrucțiunile și dispozițiile. Eu, de pildă, nu vă pot spune ce să faceți ca să deveniți dîrzi... Calitățile omului se formează în viața de toate zilele. Nu-i suficient însă să ai dorința de a fi dîrz.

Eroismul nu trebuie să-l dovedești numai prin fapte superioare. Din lucruri mărunte se dezvoltă calitățile necesare clipelor de grele încercări. Sînt unii tineri care spun: „Eu vreau să fac o faptă mare". Asemenea fapte mari pot fi făcute în munca nobilă și înălțătoare de fiecare zi, chiar dacă aparent lucrurile se înfățișează neînsemnate.

Maresiev a terminat de vorbit. Doi băieți și o fată se apropie de el și-i oferă daruri.

Despărțirea. De fapt nu-i vorba de o despărțire. Pe acest Om Adevărat (ce minunat sună aceste cuvinte deși au fost atît de des uzitate) nu-l poți uita niciodată.

EDGARD OBERST

Plecarea în U.R.S.S. a delegației A.R.L.U.S.

Marți dimineața a părăsit Capitala delegația A.R.L.U.S. care, la invitația V.O.K.S.-ului, va vizita Uniunea Sovietică cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Delegația este compusă din Tudor Bugnariu, locțiitor al ministrului Invățămîntului, acad. Cezar Petrescu, scriitorul Marcel Breslașu, scriitorul Szabedi Laszlo, prof. univ. Const. Nicuță, prorector al Institutului de științe sociale de pe lîngă C.C. al P.M.R., conf. univ. Aurel Pîrvu.

(Agerpres)

Deputatul fantomă

La marginea Sibiului, dincolo de gara mică, între două linii de cale ferată ce se bifurcă, se întinde un cartier de vîrstă recentă cu căsuțe liniștite ca niște vile de țară. Ferestrele la stradă cu obloane verzi, băncile la porțile și zăvozii răi dau atmosfera unui sătuc ardelenesc, deși se simte lumea fabricilor. Dar ca să ajungă la locuințele lor, oamenii — mai toți lucrători în fabricile Sibiului — trebuie să treacă pe o uliță numită pretențios strada Fagului.

„Strada" aceasta nu are trotuar. Cînd este vară, [illegible] pînă la gleznă în praful încins de soare, iar cînd [illegible] cu viteză mijlocie strada [illegible] un nor alburiu care învăluie casele, se așterne pe scoarțe, pe tablouri, pe pereți, în supă... Așteptați [illegible] răcoroasă dar ea aduce ploi mari ce transformă depozitul de praf al străzii într-o imensă pastă cleioasă... Și atunci [illegible] parcă toți mai bine-i vara...

Dacă treburile îți [illegible] picioarele prin părțile acelea, blestemi și pleci cu prima ocazie. Dar compătimești pe cei care sînt sorțiți să locuiască aici și să se întoarcă în fiecare seară acasă pentru că pe deasupra în capătul dinspre gară [illegible] apă este rupt și stă nereparat de multă vreme.

Cam așa arată în linii mari strada unde este deputat în sfatul popular orășenesc tînărul Nagy Iosif, sprinten activist sportiv și vechi activist utemist. Aceasta am aflat-o din scripte și din relatările personale ale tovarășului Ion Lupea, președintele comitetului de stradă. Zadarnic ai întreba de deputat pe cetățeni. El nu-l cunosc și nevăzîndu-l cum arată la chip, îl socotesc deputat tot pe Rudolf Birthälmer, măcar că acesta a fost mai înainte iar acum i s-a încredințat o circumscripție vecină. Doar odată a trecut deputatul pe aici: la alegeri, cînd era candidat. A venit, a văzut și a plecat; a dispărut ca un meteor în noapte și de atunci nimeni nu mai știe nimic despre el. Oamenii, din cei care aflaseră că au un deputat nou și tînăr și se bucuraseră de aceasta, au întrebat la o ședință: „Unde este deputatul nostru și de ce nu se arată să ne asculte păsul?"

Birthälmer, om respectat în cartier, cinstit pentru munca sa de turnător fruntaș la „Independența", s-a ridicat și a spus oamenilor că-i va asculta el în locul deputatului care-i trimis „în alte munci obștești importante", și a roșit bătrînul cînd a fost nevoit să mintă pe oameni.

— Cunoaștem noi muncile acelea obștești — obiectă un cetățean. In fiecare seară pierde vremea pe Corso...

— Poate-i deputat pe bulevard și în Dumbravă, își dădu altul cu părerea — iar noi îl așteptăm în zadar pe aici...

[illegible] Dar nu cereau marea cu sarea: pietruirea sau [illegible] străzii, trotuare, repararea podului stricat și un bec în colțul străzii. Președintele comitetului a promis oamenilor:

— Lăsați, tovarăși, că-l găsesc eu și nu-l las pînă nu primește propunerile.

Sărmanul Lupea nu știa ce avea să pătimească pînă să-l găsească pe deputat! La C.C.F.S., unde dumnealui își face munca, nu era de găsit.

— Nu prea vine pe aici — îl lămuri un tînăr. Are sarcini la comitetul raional U.T.M.

— De mult nu l-am văzut — zise secretarul. [illegible] din timp: e deputat și-l lăsăm să-și îndeplinească datoriile...

— Dacă-l găsiți cumva — îl preveni tov. Gherghel de la camera deputaților — vă rog să-i spuneți să treacă urgent pe aici. Nu l-am văzut, de la alegeri. Dar, nu cred să-l găsiți...

A alergat președintele asudînd, de la un loc la altul, dar deputatul nu era de găsit. Parcă intrase în pămînt. După cîteva zile — printr-o întîmplare fericită — l-a întîlnit și i-a înmînat în scris doleanțele cetățenilor din str. Fagului.

— Ah, cetățenii! — a oftat reamintindu-și tînărul deputat. Nici o grijă! Așteptați că eu am să le prezint sfatului popular.

Au așteptat oamenii o săptămînă, două, nouă!... Și pesemne că ar fi așteptat și acum dacă singuri nu s-ar fi apucat de lucru fără să mai aștepte pe deputat. Acesta nici propunerile nu le-a prezentat forurilor respective.

— Măcar să-mi trimită în plic planul cu propunerile, se văi a tov. Gherghel.

...De curînd, într-o ședință, cetățenii au spus:

— Dacă tovarășul Nagy are cunoștiință să-l usture rușinea că nu merită cinstea ce i-a încredințat-o poporul...

In centrul Sibiului, pe bulevard, un tînăr risipește mult timp ce ar fi putut să fie util oamenilor. Aceștia au crezut în el. Sperăm că va citi cele de mai sus și singur, fără alt îndemn, se va îndrepta spre strădu'a aceea unde oamenii îl așteaptă.

GH. PIETRARU

O nouă cooperativă agricolă de producție

In ziua de 7 octombrie, în satul Căciulești, raionul Gura Jiului, regiunea Craiova, s-a inaugurat o nouă cooperativă agricolă de producție în care au intrat 26 familii de țărani muncitori cu 125 hectare de pămînt. Adunarea generală a cooperativei a hotărît ca fiecare familie să aducă o contribuție obligatorie de cîte 500 lei de fiecare ha. Impărțirea produselor se va face în proporție de 75 la sută după zilele-muncă efectuate și 25 la sută după suprafața, calitatea și modul de folosință a pămîntului adus în cooperativă.

Cooperatorii au adus și întreaga cantitate de sămînță necesară însămînțărilor de toamnă. In planul de perspectivă al noii cooperative s-a prevăzut cumpărarea a 150 de oi, 250 de păsări, 20 viței de prăsilă și 40 de stupi. Membrii cooperativei agricole de producție vor organiza în primăvara viitoare o prezărie pe o suprafață de 5 hectare.

Terminarea lucrărilor la noua conductă de gaz metan Copșa Mică — Brateiu

ORAȘUL STALIN 9 (Agerpres). —

In ziua de 9 octombrie s-au terminat lucrările de construcție și montaj a noii conducte de gaz metan Copșa Mică-Brateiu. Harnicii constructori din cadrul întreprinderii de montaj conducte magistrale și-au îndeplinit angajamentul luat în cinstea zilei de 7 Noiembrie, executînd această importantă lucrare în numai trei luni, față de cinci luni cît era planificat.

Noua conductă, care va intra în funcțiune peste cîteva zile, urmează să transporte gazele de presiune mare din zăcămintele aflate în bazinul Copșa Mică pînă la Brateiu, unde va face legătura cu conducta magistrală Saroș-București.

Prin darea în folosință a acestei conducte debitul de gaze destinat consumului industrial și casnic în localitățile din regiunea petroliferă a Văii Prahovei și în București va spori considerabil.

Echipe de amatori ale sindicatelor premiate în cel de al IV-lea concurs

In sala Teatrului C.C.S. a avut loc marți după-amiază festivitatea decernării premiilor participanților la faza finală a celui de al IV-lea concurs al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor pentru echipele de teatru și operetă care s-a desfășurat zilele acestea în Capitală.

Tov. Elena Teodorescu, membru în prezidiul C.C.S., și artistul poporului George Vraca, președintele juriului, au felicitat pe participanții la concurs, urînd echipelor de teatru și operetă din sindicate noi succese în activitatea lor.

Au primit titlul de Laureat al concursului următoarele formații: teatru: Uzinele „Ilie Pintilie", O.C.L. Aprozar din București, Sindicatul sanitar din Constanța, Clubul învățămînt din București, Oficiul P.T.T.-Gara de Nord-București, Sindicatul Sfat-Finanțe din Ploești, Casa de cultură din București; Operetă: Casa de cultură din Constanța. De asemenea au primit titlul de Laureat al concursului: Corul Universității „C. I. Parhon" din București și Corul Sindicatului din învățămînt din Sibiu.

Au fost distinși cu titlul de laureat interpreții: Alexandru Cernat, George Vieru, C. Iordăchescu, Titi Dumitrescu, Iosif Constantin, Molnar Antal, Alexandru Movilescu, Genoveva Lemnaru, Ion Cristescu, Iujinschi Samy și Realini Lupșa. De asemenea au primit titlul de laureat următorii regizori, instructori și dirijori: Nicu Spudarcea, Francisca Cristian, Petru Mihail, George Mărutză, Stelian Mihăilescu, Alexe Marcovici, Ion Drugan, Gheorghe Velea, Nicolae Ciobanu, Ilie Micu și Nicolae Moldovan.

Titlul de fruntaș al celui de al IV-lea concurs al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor a fost decernat unui număr de 12 cercuri de amatori, 34 de interpreți și 13 regizori, instructori și dirijori.

De asemenea au primit mențiuni 9 cercuri artistice de amatori, 37 de interpreți și 11 regizori, instructori și dirijori; doi interpreți au primit mențiuni speciale.

(Agerpres)

—••○••—

Deschiderea Expoziției bienale a artelor decorative

Marți la amiază în sala Dalles a avut loc deschiderea Expoziției bienale a artelor decorative, organizată de Ministerul Culturii și Uniunea Artiștilor Plastici din R.P.R.

La deschidere au luat parte: acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., Mihail Macavei președinte de onoare al Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, Mihai Alexandru, locțiitor al ministrului Culturii, Boris Caragea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, artiștii poporului Constantin Baraschi și Ion Manolescu, numeroși artiști plastici, arhitecți, critici de artă, alți oameni de cultură.

În întîmpinarea sărbătorii tineretii

(Urmare din pag. I-a)

avea loc și Intîlnirile Sportive Prietenești Internaționale. Programul acestor jocuri este excepțional de variat. Bărbații se vor întrece în 24 de discipline sportive, iar femeile în 15. Fiecare doritor poate să-și încerce forțele în întreceri deschise, să-și dea normele pentru insigna sportivă a Festivalului.

INTERES IN INTREAGA LUME

La recenta ședință de constituire a Comitetului Internațional de Pregătire a Festivalului Mondial de la Moscova reprezentanții diferitelor țări au vorbit despre uriașul interes al tineretului față de Festival. Ca o mărturie a acestui fapt este și apropiata întîlnire de la Paris a tinerelor fete din Europa și seminarul internațional al studenților în medicină din Leningrad.

Vestea că cel de al VI-lea Festival Mondial va avea loc în Capitala Uniunii Sovietice — Moscova — a fost primită cu bucurie de milioane de tineri de pe toate continentele.

Cînd revista „Tineretul lumii" s-a adresat cititorilor ei cu două întrebări: „Ce părere aveți despre Festivalul de la Varșovia?" și „Ce ați dori să vedeți la al VI-lea Festival de la Moscova?" redacția ziarului a fost pur și simplu asaltată de scrisorile tinerilor și tinerelor din Franța și India, Germania și S.U.A., Cehoslovacia, Argentina și alte țări.

Unii dintre aceștia scriu cu cîtă nerăbdare și interes așteaptă Festivalul de la Moscova, alții își amintesc cît de frumos a fost la festivalurile anterioare, de la Praga, Budapesta, Berlin, București și Varșovia. Ceilalți doresc ca Festivalul de la Moscova să fie și mai frumos pentru ca tînăra generație să-l păstreze în memoria sa pentru toată viața.

Tineretul sovietic folosește experiența pozitivă a celor cinci festivaluri, străduindu-se să aducă totodată în pregătirea Festivalului de la Moscova multă fantezie și inventivitate, pregătind „surprize" care să impresioneze plăcut pe oaspeții Capitalei sovietice.

MOSCOVA SE PREGATEȘTE PENTRU INTILNIRE

Inainte de Festivalul Mondial va avea loc Festivalul unional al tineretului sovietic care se va ține în trei etape, începînd din septembrie anul acesta pînă în mai 1957. Festivalul unional se va încheia la Moscova. Aceasta va fi un fel de repetiție înaintea Festivalului Mondial care va arăta gradul de pregătire a tineretului sovietic pentru minunata sărbătoare a tineretii.

Amploarea colosală a viitorului Festival cere desigur o pregătire amănunțită. Intîmpinarea oaspeților începe de la graniță. 80 de garnituri de tren vor fi necesare pentru a aduce pe participanții la această sărbătoare de la granițe în Moscova. Multe delegații vor veni pe mare, prin porturile Leningrad și Odesa. Și aeroportul din Moscova va fi foarte aglomerat.

Unul dintre centrele Festivalului va deveni Complexul sportiv de la Lujniki, unde a avut loc de curînd Spartachiada popoarelor din U.R.S.S. Acest complex include arena sportivă principală cu peste 100 de mii de locuri, bazinul deschis de înot cu tribune pentru 13 mii de persoane, un teren sportiv cu 15 mii de locuri și sala sportivă acoperită pentru 16 mii de spectatori. In raionul Frunze, unde se află stadionul Lujniki, pînă la începutul Festivalului va fi terminată construcția caselor de locuit pe o întindere de 60.000 de metri pătrați. Raza metroului din Frunze va uni centrul orașului cu stadionul. Fără să mai socotim parcul din Lujniki în care în acest an vor fi înverzite peste 200 de hectare.

Pentru partea artistică a Festivalului vor fi amenajate 15 teatre, 7 săli de concerte, 19 cluburi și numeroase scene în aer liber, străzi și piețe.

Pentru deservirea delegațiilor străine sînt necesari mulți tălmaci (după datele preliminare — peste 3.000) și ghizi. Tineretul sovietic, în dorința de a se înțelege cu oaspeții fără ajutorul tălmacilor învață limbi străine la diferitele cursuri și cercuri care s-au creat în întreprinderi și instituții. Cei care dau examenul de minimum primesc o insignă de o anumită culoare, după care se va putea ști ce limbă cunoaște posesorul insignei.

Astăzi, fiecăruia îi revin sarcini în pregătirea Festivalului. Unii cresc porumbei, alții se îngrijesc de capitala lor ca să fie plină de flori, compozitorii scriu noi cîntece, tinerii muncitori din întreprinderi pregătesc amintiri despre Festival, pictorii lucrează la înfrumusețarea orașului. Cititorii romîni au văzut deja publicate în ziare insigna și afișele aprobate de Comitetul Internațional de Pregătire a Festivalului.

In centrul insignei Festivalului, care reprezintă bobocul ce se deschide al unei minunate flori cu cinci petale de culori diferite, scrie: „Pentru pace și prietenie".

Pe unul din afișe, în mijlocul unei uriașe cifre 6 formată din nenumărate stegulețe ale diferitelor țări este un grup de tineri veseli de diferite naționalități, iar deasupra lor — conturile clădirii Universității din Moscova de pe Colinele Lenin. Acest afiș va chema tineretul din întreaga lume să se pregătească pentru cel de al VI-lea Festival de la Moscova.

Pregătiți-vă și voi, dragii noștri prieteni din Romînia...

La revedere, pe curînd la Festival!

40 de mii de porumbei își vor lua sborul în ziua deschiderii Festivalului de la Moscova. Deocamdată ei cresc și uneori — spre bucuria moscoviților — se plimbă pe străzile orașului.

Informații

La Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. a avut loc marți seara un spectacol extraordinar cu opera „Traviata" de Verdi. Și-a dat concursul soprana Milada Subrtova, solistă a Teatrului Național de operă din Praga care a interpretat rolul Violetei.

La spectacol au participat membri ai delegației de oameni de știință și cultură din Uniunea Sovietică, în frunte cu V. N. Stoletov, conducătorul delegației.

Au asistat reprezentanți ai ambasadei R. Cehoslovace la București.

★

Zilele acestea s-a întors în țară acad. prof. dr. Șt. S. Nicolau, care a participat la Simpozionul internațional de la Bologna (Italia) consacrat luptei contra poliomielitei.

★

Luni au părăsit Capitala acad. prof. Gh. Oprescu și prof. univ. I. Frunzetti, care vor lua parte la ședința reprezentanților Institutelor de artă din U.R.S.S. și țările de democrație populară, ce va avea loc la Moscova.

★

Miercuri la ora 18,30 se deschide în aula Bibliotecii Centrale Universitare ciclul de conferințe cu tema „Relațiile romîno-ruse de-a lungul veacurilor", organizat de A.R.L.U.S. și Institutul de Studii Romîno-Sovietice în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice. Acad. prof. P. Constantinescu-Iași va ține conferința intitulată „Din relațiile culturale romîno-ruse de-a lungul veacurilor"

★

In sala Institutului de studii romîno-sovietic va avea loc miercuri la ora 18,30 conferința prof. dr. Emil Repciuc despre „Progrese recente sovietice în biofizica organelor de simț ale sistemului nervos central". Conferința este organizată de ARLUS în colaborare cu Institutul de studii romîno-sovietice și cu Institutul medico-farmaceutic din București, în cadrul manifestărilor Lunii prieteniei romîno-sovietice.

★

La Biblioteca Centrală Universitară a avut loc marți după-amiază simpozionul „Comerț, pace, prietenie" consacrat succeselor obținute de țara noastră la tîrgurile internaționale la care a participat în acest an.

Expunerile au fost urmărite cu interes de un numeros public.

★

Filarmonica din Belgrad, dirijată de Zivoin Zdravkovici, a prezentat marți seara în sala Ateneului R.P.R. al doilea concert simfonic extraordinar în cadrul turneului pe care îl întreprinde în țara noastră.

Concertul s-a bucurat de o caldă apreciere din partea ascultătorilor.

(Agerpres)

Cuvîntarea lui D. T. Şepilov în Consiliul de Securitate

NEW YORK 9 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de D. T. Şepilov în şedinţa din 8 octombrie a Consiliului de Securitate:

Domnule preşedinte, domnilor! Unul din scopurile cele mai înalte şi nobile ale O.N.U. este asigurarea egalităţii în drepturi a naţiunilor mari şi mici, menţinerea păcii şi securităţii popoarelor. În concordanţă cu principiile justiţiei şi dreptului internaţional, dezvoltarea relaţiilor de prietenie dintre naţiuni, pentru ca toate popoarele să poată trăi laolaltă în pace şi bună vecinătate.

Se ştie că principala răspundere pentru menţinerea păcii internaţionale o are Consiliul de Securitate al O.N.U. În prezent Consiliul de Securitate s-a întrunit pentru a examina problema Suezului.

După ce a arătat că problema examinată în Consiliul de Securitate suscită atenţia generală şi acest lucru este firesc, deoarece ea afectează interesele vitale ale unui mare număr de state, D. T. Şepilov a spus:

Am şi ascultat cuvîntările miniştrilor Afacerilor Externe ai Marii Britanii, Franţei, Egiptului şi declaraţia ministrului Afacerilor Externe al S.U.A.

Consider că centrul eforturilor noastre trebuie să fie o activitate constructivă, rodnică: căutarea căilor şi crearea celui mai bun mecanism pentru ducerea de tratative cu Egiptul pe bază de egalitate în drepturi, iar apoi căutarea şi crearea celui mai bun mecanism de asigurare a libertăţii navigaţiei pe Canalul de Suez, ţinînd seama de îmbinarea justă a intereselor statului egiptean suveran cu interesele folosirii Canalului.

Dar, întrucît în cuvîntările lor d-l Lloyd şi d-l Pineau şi-au concentrat principala atenţie asupra demonstrării existenţei unei „răzvrătiri" în politica statului egiptean, nu pot să nu vorbesc, fie chiar pe scurt, despre esenţa tezelor formulate de ei.

I. — Naţionalizarea Companiei Canalului de Suez — un act legal al statului egiptean

După ce a arătat că legalitatea actului guvernului egiptean privind naţionalizarea Companiei Canalului de Suez este neîndoielnică, vorbitorul a spus:

În proiectul de rezoluţie anglo-francez, prezentat Consiliului de Securitate, se afirmă că naţionalizarea de către Egipt a Companiei Canalului de Suez a pus capăt „sistemului existent de exploatare internaţională a Canalului de Suez" şi că actul guvernului egiptean „a încălcat drepturile şi garanţiile date, în cadrul acestui sistem, ţărilor care folosesc Canalul". Totuşi aceste încercări de a prezenta lucrurile ca şi cum o companie particulară, subordonată legilor egiptene, ar trebui privită ca un fel de organ internaţional care ar asigura libertatea navigaţiei pe Canalul de Suez, sînt cu totul nefundamentate.

De asemenea — a arătat mai departe ministrul de Externe al U.R.S.S. — nu putem fi de acord cu afirmaţia că libertatea tranzitului vaselor tuturor ţărilor prin Canal ar presupune neapărat o administrare străină a acestui Canal. Se ştie că există şi alte canale maritime, foarte importante, de însemnătate internaţională, de exemplu Canalul Panama, unde de asemenea există libertatea tranzitului vaselor pentru toate ţările. Totuşi, administrarea canalului se află în mîinile unui singur stat. De ce atunci trebuie ca să se considere că pentru asigurarea libertăţii de navigaţie este necesar să se preia administrarea canalului din mîinile unui stat suveran — membru al O.N.U. şi să se înfăptuiască aşa-numita internaţionalizare a canalului, iar în alt caz astfel de măsuri nu sînt considerate necesare?

Aşa dar, naţionalizarea Companiei Canalului de Suez este exclusiv o chestiune internă a Egiptului şi nu poate fi obiectul unor dezbateri internaţionale.

Mai departe, vorbitorul a arătat că Egiptul îşi respectă obligaţiile internaţionale, fapt dovedit şi prin aceea că, deşi de la naţionalizarea Companiei Canalului de Suez au trecut peste două luni, este îndeobşte cunoscut că Canalul de Suez funcţionează fără întrerupere, iar numărul vaselor care au trecut pe Canal în această perioadă depăşeşte chiar numărul vaselor care au trecut pe Canal în perioada corespunzătoare a anului 1955.

De ce atunci continuă încercările de a prezenta Egiptul ca sursă de nelinişte şi tulburare, ca stat care încalcă obligaţiile internaţionale? De ce se aud apeluri care îndeamnă la aplicarea a tot felul de pedepse împotriva lui? Este vorba pe cît se pare nu de problema asigurării libertăţii navigaţiei pe canal. Problema este cu totul alta.

Se ştie că fosta Companie a Canalului de Suez a fost unul din punctele de sprijin cele mai importante ale colonialismului în Orientul Apropiat şi Mijlociu. Sub ochii noştri are loc destrămarea putredului şi perimatului sistem colonial al imperialismului. Forţele reacţionare nu vor să se împace cu procesul de neoprit care are loc în Orient al statornicirii unor noi forme ale vieţii sociale. Sub masca aşa-numitei „internaţionalizări" a Canalului de Suez ele vor să restabilească vechile rînduieli colonialiste în Egipt, să îngenuncheze poporul egiptean, să-i impună voinţa lor pentru ca aceasta să servească drept învăţătură şi celorlalte popoare din Orient, care luptă pentru libertatea şi independenţa lor. În aceasta constă adevărata cauză a complicării şi agravării artificiale a problemei Suezului.

II. — Falimentul politicii de zăngănire a armelor şi de agresiune economică

Nici nu apucase bine guvernul egiptean să anunţe naţionalizarea Companiei Canalului de Suez că în Anglia şi Franţa a fost pusă pe ordinea de zi problema luării unor măsuri militare împotriva Egiptului.

În apropierea imediată a Canalului de Suez, Anglia şi Franţa au concentrat importante forţe militare navale, aeriene şi terestre.

Conducătorii Angliei şi Franţei au trecut la ameninţări făţişe de a folosi forţa armată împotriva Egiptului.

În sistemul general al măsurilor antiegiptene, sancţiunile economice nu ocupă nicidecum un loc secundar.

În prezent, anumiţi monopolişti elaborează planuri cu adevărat diabolice ale unei largi agresiuni economice care urmăreşte înăbuşirea Egiptului, transformarea văii înfloritoare a Nilului într-un pustiu mort.

În continuare, D. T. Şepilov a arătat că în legătură cu problema Suezului se observă o activitate sporită a anumitor cercuri monopoliste din S.U.A. şi în primul rînd, a celor mai mari companii petroliere şi de navigaţie.

Monopolurile petroliere americane leagă de aceste proiecte profunde calcule, calcule care ţintesc departe şi care în treacăt fie zis includ înlăturarea de către Statele Unite a concurenţilor lor englezi şi francezi de pe poziţiile lor. Nu întîmplător revista engleză „Economist" scrie în legătură cu planurile blocării Canalului de Suez: „Este puţin probabil ca orice noi sancţiuni economice să mai poată avea un efect suplimentar şi că acestea s-ar putea dovedi a fi mult mai dăunătoare pentru Anglia decît pentru Egipt".

Zăngănirea armelor şi agresiunea economică sînt în genere metode improprii pentru rezolvarea litigiilor internaţionale.

Aceasta nu poate fi considerat altfel decît ca o violare grosolană a celor mai importante principii ale Cartei O.N.U.

Mai departe, D. T. Şepilov a arătat că în prezent este evident pentru toţi că această politică a dat faliment, provocînd o reacţie furtunoasă în întreaga lume. Întregul Orient este unanim în hotărîrea sa de a sprijini cauza dreaptă a poporului egiptean.

III. — Ce împiedică rezolvarea problemei Suezului?

Într-o perioadă scurtă puterile occidentale au prezentat diferite proiecte „de rezolvare" a problemei Suezului, aceste proiecte schimbîndu-şi numai forma şi păstrîndu-şi esenţa care constă în a considera Egiptul ca partener inegal în drepturi.

Este uşor să ne convingem de aceasta dacă ne amintim conţinutul aşa-numitului „plan Dulles" care a constituit platforma misiunii Menzies, precum şi conţinutul planului de creare a „Asociaţiei celor care folosesc Canalul de Suez".

Reţine atenţia faptul că în timp ce valabilitatea concesiunii lichidate a Companiei a fost condiţionată de un anumit termen, acest plan prevede smulgerea din mîinile Egiptului a administrării canalului pe termen nelimitat, adică pe vecie. Stăpînul canalului trebuie să devină organul internaţional, în timp ce Egiptul este obligat să pună la dispoziţia acestui organ „toate drepturile şi posibilităţile necesare funcţionării sale".

Este cu totul evident că este vorba de un astfel de sistem de administrare a canalului care ar duce de fapt la lichidarea suveranităţii Egiptului.

Cu toate acestea în prezent, adică după ce misiunea d-lui Menzies a suferit un eşec, după ce Egiptul a respins fără echivoc sistemul „administrării internaţionale a Canalului" ce i se impunea, Anglia şi Franţa, în proiectul de rezoluţie pe care l-au prezentat, ne propun din nou aşa-numitul „proiect al celor 18 state", platforma misiunii Menzies. În prezent însă este vorba de un proiect mai larg. Ni se propune să consfinţim acest proiect, această platformă, prin înalta autoritate a Consiliului de Securitate, pentru a prezenta acum Egiptului anumite condiţii economice şi politice nu din partea unui grup de state, ci în numele celui mai înalt for internaţional — O.N.U.

D. T. Şepilov a arătat apoi că aceste intenţii nu se împacă cu Carta O.N.U.

Subliniind faptul că „Asociaţia ţărilor care folosesc Canalul" a fost concepută ca o organizaţie închisă alcătuită din state selecţionate într-un fel anumit, fără participarea a altor zeci de state beneficiare ale canalului, D. T. Şepilov a arătat că în această formă asociaţia ar constitui o sfidare nu numai la adresa poporului egiptean, ci şi la adresa tuturor ţărilor care sînt interesate în funcţionarea normală a canalului, în navigaţia liberă prin canal.

În lumina acestor fapte este clar de ce planurile creării unei astfel de „Asociaţii a ţărilor care folosesc Canalul" au întîmpinat rezistenţă serioasă, iar aşa-zisa a treia conferinţă de la Londra, convocata în vederea constituirii „Asociaţiei ţărilor care folosesc Canalul", a avut un sfîrşit lipsit de glorie. *Faptele dovedesc că chiar în rîndul celor trei puteri occidentale, fondatoare ale asociaţiei — S.U.A., Anglia şi Franţa — nu există o unitate de vederi în această problemă.*

IV. — Netemeinicia plîngerii Angliei şi Franţei. Esenţa proiectului de rezoluţie anglo-francez

După ce a arătat că actualmente se creează o situaţie foarte originală — guvernele Angliei şi Franţei acuză Egiptul de păcatele de care ele singure sînt vinovate, D. T. Şepilov a spus:

Dacă cineva este în drept, în această stare de lucruri, să se adreseze Consiliului de Securitate, acesta este Egiptul care — pe deplin justificat — a supus Consiliului de Securitate spre examinare o plîngere împotriva acţiunilor Franţei şi Angliei care reprezintă o ameninţare a păcii şi securităţii internaţionale şi constituie o serioasă încălcare a Cartei O.N.U.

D. T. Şepilov a arătat apoi că proiectul de rezoluţie anglo-francez prezentat nu urmăreşte de loc o rezolvare pozitivă a problemei Suezului, ci mai degrabă alte scopuri care sînt departe de sarcinile O.N.U.

Arătînd că datorită presiunii opiniei publice mondiale guvernele Angliei şi Franţei s-au hotărît să ridice problema Suezului în Consiliul de Securitate, D. T. Şepilov a subliniat că din cuvîntările d-lor Lloyd şi Pineau, precum şi din proiectul de rezoluţie anglo-francez reiese că aceste guverne nu doresc o rezolvare pozitivă a problemei Suezului pe o bază echitabilă, nu doresc să folosească Consiliul de Securitate pentru realizarea unui progres real în această problemă care ne frămîntă pe noi toţi. Proiectul de rezoluţie pe care l-au şi prezentat — a spus mai departe D. T. Şepilov — care nu conţine elemente constructive de rezolvare a problemei Suezului şi urmăreşte numai condamnarea Egiptului, nu se poate bucura de recunoaşterea necesară în Consiliul de Securitate. D. T. Şepilov a arătat apoi că a fost necesar în cazul acesta ca problema să fie ridicată în Consiliul de Securitate şi ca o astfel de rezoluţie să fie prezentată doar pentru ca să se pregătească opinia publică astfel ca, după ce Egiptul va fi condamnat, să se obţină mînă liberă pentru acţiuni viitoare. Dar acest fel de a aborda problema — a spus D. T. Şepilov — poartă în sine pericole foarte serioase. Acesta este un joc cu focul. Acest mod de a aborda problema nu ne va face să progresăm pe calea rezolvării problemei Suezului. El poate ştirbi în mod serios prestigiul O.N.U. pe care ne-am obligat cu toţii în mod solemn să-l apărăm şi respectăm. Acest mod de a aborda problema va pune în primejdie interesele păcii şi securităţii şi va impune Angliei şi Franţei o răspundere serioasă pentru situaţia care se poate ivi.

Vrem să credem în înţelepciunea şi prudenţa conducătorilor englezi şi francezi şi în faptul că ei nu vor voi în cele din urmă să complice problema Suezului, ci îşi vor manifesta bunăvoinţa de a şi aduce aportul lor constructiv la rezolvarea ei pozitivă. Sper că d-nii Lloyd şi Pineau, în interesul creării atmosferei necesare unor tratative rodnice şi reglementării paşnice a problemei Suezului, vor accepta să retragă proiectul de rezoluţie prezentat care nu poate aduce nimic bun. Sper de asemenea că noi, cei care ne-am întrunit aci în jurul mesei rotunde, inclusiv reprezentanţii Egiptului, vom căuta prin eforturi colective, prin raţiune colectivă cea mai bună cale de rezolvare paşnică şi echitabilă a problemei Suezului.

V. — Căile de rezolvare paşnică a problemei Suezului

După ce a arătat că guvernul Uniunii Sovietice este profund îngrijorat de încordarea în relaţiile internaţionale creată în legătură cu problema Suezului, D. T. Şepilov a arătat care sînt căile de reglementare paşnică a problemei Suezului.

Înainte de toate trebuie renunţat la politica de ultimatumuri, ameninţări militare şi presiuni economice.

Problemele litigioase trebuie şi pot fi reglementate numai pe baza tratativelor, asigurîndu-se deplina egalitate în drepturi a părţilor interesate.

Dacă va exista bunăvoinţă atît din partea Egiptului, cît şi din partea ţărilor care folosesc Canalul de Suez, realizarea unui acord internaţional eficient în problema Suezului, nu va prezenta dificultăţi, deoarece — a arătat D. T. Şepilov — Egiptul doreşte un compromis, o colaborare activă cu statele care folosesc Canalul.

Guvernul sovietic este de părere că la baza unui astfel de acord ar putea sta următoarele principii:

ÎN PRIMUL RÎND libertatea navigaţiei pe Canalul de Suez pentru navele comerciale şi militare ale tuturor statelor, pe baza egalităţii în ce priveşte taxele de navigaţie şi comerciale şi toate condiţiile de navigaţie;

ÎN AL DOILEA RÎND obligaţia Egiptului — sub a cărui suveranitate, în a cărui proprietate şi administrare se află canalul—de a asigura deplina libertate a navigaţiei pe Canalul de Suez, paza canalului şi instalaţiilor sale, menţinerea canalului în bună stare; îmbunătăţirea condiţiilor de navigaţie în vederea ridicării capacităţii de trafic a canalului; informarea sistematică a Organizaţiei Naţiunilor Unite cu privire la activitatea pe canal;

ÎN AL TREILEA RÎND obligaţia tuturor participanţilor la acord să nu întreprindă, sub nici un motiv, acţiuni care ar putea încălca inviolabilitatea canalului sau care ar putea aduce prejudicii materiale instalaţiilor sale; Canalul de Suez nu trebuie să fie niciodată teatrul unor operaţiuni militare; el nu poate fi de asemenea supus blocadei;

ÎN AL PATRULEA RÎND asigurarea unor forme corespunzătoare de colaborare între Egipt şi ţările care folosesc Canalul.

După cum se ştie, la conferinţa de la Londra guvernul Uniunii Sovietice, precum şi guvernele Indoneziei şi Ceylonului, au sprijinit proiectul prezentat de guvernul Republicii India cu privire la crearea unui organ consultativ pentru Canalul de Suez, care să reprezinte interesele ţărilor care folosesc canalul avînd funcţiuni consultative şi deliberative şi funcţii de legătură.

La conferinţa de la Londra din august a.c. delegaţia sovietică şi-a expus părerea în problema funcţiilor posibile ale acestui organ. Acest organ ar putea:

a) Să dea consultaţii administraţiei egiptene a Canalului în problema libertăţii navigaţiei, precum şi în problema tarifelor;

b) să acorde, cînd este necesar, ajutor corespunzător guvernului egiptean la menţinerea în stare de navigaţie a canalului.

c) să menţină legătura corespunzătoare cu O.N.U., precum şi cu organizaţiile internaţionale care au contingenţe cu navigaţia internaţională;

d) în caz de ivire a unui litigiu legat de respectarea acordului să ia măsuri în vederea reglementării lui şi, în caz de nevoie, să se adreseze O.N.U.

Se înţelege că nu considerăm această caracteristică a funcţiilor completă sau definitivă.

Se pune problema cum să se asigure în mod practic organizarea unor asemenea tratative în problema Suezului?

Considerăm utilă crearea unui comitet cu autoritate al Consiliului de Securitate, pentru aceste tratative din care să facă parte de exemplu Egiptul, Anglia, India, Franţa, U.R.S.S., S.U.A. Este de la sine înţeles că nu intenţionăm să stăruim în mod categoric asupra respectării stricte a acestei componenţe numerice a comitetului, cu toate că ea ne pare cea mai bună. Se poate forma un comitet compus de pildă din 8 ţări, adică componenţa de mai sus plus de exemplu Iugoslavia, Iran sau Indonezia şi Suedia.

Cea mai importantă condiţie în această problemă ni se pare componenţa echilibrată, cumpănită, a comitetului pentru ca în cadrul lui să nu poată prevala anticipat vreun punct de vedere. Numai în aceste condiţii tratativele pot fi duse pe bază de egalitate, fără nici un fel de discriminare în vederea găsirii unei rezolvări de comun acord. Comitetul va fi obligat să raporteze la un termen stabilit Consiliului de Securitate rezultatele tratativelor privind găsirea unei baze acceptabile pentru reglementarea problemei Suezului şi realizarea unui acord. După ce a vorbit şi despre alte funcţii care s-ar mai putea atribui acestui comitet, D. T. Şepilov a spus în încheiere:

Domnilor! Guvernul Uniunii Sovietice speră că Consiliul de Securitate va fi la înălţimea sarcinii mari şi importante care stă în prezent în faţa noastră. Fie ca rezolvarea rodnică a acestei sarcini să demonstreze în faţa întregii omeniri marea forţă însufleţitoare a ideilor colaborării internaţionale paşnice, a respectării suveranităţii naţionale şi egalităţii în drepturi a popoarelor.

(Text prescurtat. Sublinierile aparţin redacţiei).

De peste HOTARE

Lucrările Consiliului de Securitate

NEW YORK 9 (Agerpres). — TASS transmite: În şedinţa din după-amiaza zilei de 8 octombrie a Consiliului de Securitate la discutarea problemei Suezului au participat reprezentanţii statului Peru, Iranului, Australiei, Cubei şi Belgiei şi ciankaişistul.

Reprezentantul peruvian, **V. Belaunde**, a declarat că îşi rezervă dreptul de a se pronunţa mai tîrziu asupra fondului problemei Suezului. Referindu-se apoi la aspectul juridic al problemei el a recunoscut, deşi cu unele rezerve, că dreptul de naţionalizare face parte din suveranitate. Acest principiu indiscutabil, a spus el, este deosebit de important pentru ţările Americii Latine, care se lovesc de asemenea de problema naţionalizării. Belaunde a chemat membrii Consiliului de Securitate să nu tărăgănează tratativele şi să le desfăşoare „în spirit de bunăvoinţă".

Reprezentantul Iranului, **D. Abdoh**, şi-a exprimat speranţa că prezenţa miniştrilor Afacerilor Externe şi contactul direct dintre ei vor da posibilitatea reglementării problemei Suezului pe cale paşnică. Guvernul Iranului, a spus Abdoh, nu contestă dreptul suveran al Egiptului de a naţionaliza Canalul de Suez. El a declarat că prima sarcină a Consiliului de Securitate trebuie să constea în a contribui la un strîns contact între părţile interesate cu scopul de a se găsi o bază de acord. Abdoh s-a pronunţat împotriva discutării proiectului de rezoluţie anglo-francez „în stadiul actual". El şi-a exprimat părerea că dacă se va realiza o înţelegere asupra principiilor fundamentale ale acordului nu va mai fi necesar să se pună la vot proiectul de rezoluţie anglo-francez. Reprezentantul Iranului a spus în încheiere că nu obiectează împotriva propunerii lui D. T. Şepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., cu privire la crearea unui comitet pentru tratative.

Reprezentantul Australiei, **E. Walker**, s-a pronunţat în sprijinul poziţiei Angliei şi Franţei. La fel ca şi reprezentanţii englezi şi francezi, Walker a încercat să conteste dreptul Egiptului de a naţionaliza Compania Canalului de Suez.

În sprijinul poziţiei anglo-franceze s-au pronunţat de asemenea reprezentanţii Cubei şi Belgiei.

Reprezentanţii statului Peru, Iranului şi Australiei au sprijinit propunerea ca după încheierea discuţiei generale şedinţele Consiliului de Securitate să fie secrete.

★

NEW YORK 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 octombrie, Consiliul de Securitate şi-a reluat activitatea. În şedinţa din dimineaţa zilei de 9 octombrie au luat cuvîntul K. Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe al R.P.F. Iugoslavia, şi J. F. Dulles, secretar de stat al S.U.A. Cu aceasta discuţia generală a luat sfîrşit. De acum înainte Consiliul de Securitate va ţine şedinţe închise.

Convorbiri la C.C. al P.C.U.S. cu delegaţia Partidului Muncii din Elveţia

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS:

La C.C. al P.C.U.S. a avut loc convorbiri cu delegaţia Partidului Muncii din Elveţia.

La convorbiri au participat P. N. Pospelov, secretar al C.C. al P.C.U.S., B. N. Ponomarev, membru al C.C. al P.C.U.S., E. Woog, secretar general al Partidului Muncii din Elveţia, J. Vincent, secretar al C.C. al Partidului Muncii din Elveţia şi G. Stebler, membru al C.C. al Partidului Muncii din Elveţia.

În cursul convorbirilor, care s-au desfăşurat într-o atmosferă de deplină înţelegere şi solidaritate frăţească au fost discutate problemele care interesează cele două partide.

Guvernul tunisian a cerut retragerea trupelor franceze din ţară

PARIS 9 (Agerpres). — La 8 octombrie Habib Burghiba, şeful guvernului tunisian, care se află la Paris, a avut o întrevedere cu Guy Mollet, preşedintele Consiliului de Miniştri al Franţei. Burghiba a cerut lui Guy Mollet să retragă trupele franceze de pe teritoriul Tunisiei. Mollet a refuzat categoric să satisfacă cererea şefului guvernului tunisian.

Noutăţi despre tineretul lumii

O DELEGAŢIE A TINERETULUI EGIPTEAN VIZITEAZĂ MOSCOVA

Răspunzînd invitaţiei Comitetului organizaţiilor de tineret din Uniunea Sovietică, la 8 octombrie a sosit la Moscova o delegaţie a tineretului din Egipt.

ŞEDINŢA COMITETULUI NAŢIONAL AL UNIUNII TINERETULUI REPUBLICAN DIN FRANŢA

La Paris a avut loc o şedinţă a Comitetului Naţional al Uniunii Tineretului Republican din Franţa. Se anunţă că şedinţa a fost consacrată pregătirii Congresului, la care această organizaţie va fi transformată în Uniune a Tineretului Comunist din Franţa. Congresul va avea loc la 14 decembrie şi se va desfăşura sub lozinca luptei „pentru pace, pentru înfăptuirea revendicărilor tineretului şi pentru măreţia Franţei".

CONGRESUL TINERETULUI VIETNAMEZ

La 8 octombrie s-a deschis la Hanoi Congresul tineretului vietnamez. Congresul va fixa sarcinile tineretului vietnamez în lupta pentru întărirea rîndurilor sale, pentru unificarea naţională a ţării şi construirea unei orînduiri noi, democrat-populare. Congresul va discuta de asemenea problema creării, pe baza Federaţiei tineretului democrat din Vietnam, a Frontului unit al tineretului vietnamez.

La Congres participă peste 400 de delegaţi care reprezintă diferite organizaţii şi pături ale tineretului. Participă de asemenea o delegaţie a F.M.T.D.

ÎNCĂ UN TÎNĂR CIPRIOT CONDAMNAT LA MOARTE

După cum anunţă agenţia France Presse, autorităţile militare britanice de ocupaţie din Cipru condamnă la moarte noi patrioţi ciprioţi.

Astfel la 8 octombrie a fost condamnat la moarte de către un tribunal din Nicosia patriotul Nicos Tsardellis, în vîrstă de 25 de ani acuzat de „a fi ucis un soldat britanic". Cu toate că a declarat că este nevinovat, Tsardellis a fost condamnat la moarte pe baza depoziţiei a doi cetăţeni turci, fapt asupra căruia apărarea, după cum menţionează agenţia France Presse, a atras atenţia tribunalului.

La rostirea sentinţei Tsardellis a strigat: „Ruşine justiţiei britanice! Sînt nevinovat". Agenţiile de presă americane anunţă că în cazul cînd va fi spînzurat „Tsardellis va fi al 6-lea patriot grec executat în baza măsurilor extraordinare impuse de autorităţile britanice în Cipru".

U.R.S.S. salută iniţiativa unificării Tangerului cu Marocul

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite declaraţia Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. în problema unificării Tangerului cu Marocul:

La 8 octombrie 1956 a fost convocată în oraşul Fedhala (Maroc), din iniţiativa guvernului marocan, o conferinţă a reprezentanţilor celor opt ţări, participante la statutul special al Tangerului, printre care reprezentanţii Franţei, Spaniei, Angliei, S.U.A., Italiei, precum şi a delegaţilor guvernului marocan.

După cum se ştie, potrivit convenţiilor de la Paris cu privire la statutul Tangerului, în anii 1923 şi 1928 Tangerul a fost proclamat zonă internaţională cu un regim de neutralitate permanentă. Rămînînd în mod formal sub suveranitatea sultanului Marocului, Tangerul a fost condus de o administraţie internaţională, alcătuită din reprezentanţii unei serii de ţări. Ca guvernul unei ţări care a semnat actul de la Algesiras din anul 1906 în problemele referitoare la Maroc, şi pe baza hotărîrilor conferinţei de la Paris din 1945, a celor patru puteri în problema Tangerului, guvernul sovietic a fost invitat la timpul său să participe la conducerea internaţională a zonei Tanger, dar nu s-a folosit de acest drept, nevrînd să atingă suveranitatea naţională a Marocului.

Guvernul sovietic a salutat reglementarea paşnică a problemei marocane, care s-a încheiat prin proclamarea independenţei Marocului.

Respectînd aspiraţiile naţionale juste ale poporului marocan, şi simpatizînd fierbinte cauza independenţei şi unificării statului marocan, Uniunea Sovietică salută iniţiativa guvernului marocan, îndreptată spre unificarea Tangerului cu Marocul. Guvernul U.R.S.S. îşi exprimă speranţa că conferinţa convocată în oraşul Fedhala nu va pune piedici în calea unificării cît mai grabnice şi reale a Tangerului cu Marocul, că va înlătura regimul aşa-numitei administraţii internaţionale în această regiune, regim care a ştirbit drepturile poporului marocan, şi că va contribui la reglementarea definitivă a problemei Tangerului pe baza respectării depline a drepturilor suverane ale Marocului asupra zonei Tanger.

În comitetul special O. N. U. pentru pregătirea proiectului de definiţie a noţiunii de agresiune

NEW YORK 9 (Agerpres). — La 8 octombrie şi-a început lucrările la New York comitetul special al O.N.U. pentru pregătirea proiectului de definiţie a noţiunii de agresiune, creat în baza hotărîrii celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. Din comitet fac parte 19 state, printre care U.R.S.S., Polonia, Cehoslovacia, Iugoslavia, S.U.A., Anglia, Franţa, Siria.

Comitetul trebuie să elaboreze proiectul de definiţie a noţiunii de agresiune şi să-l prezinte împreună cu raportul său celei de a 11-a sesiuni a Adunării Generale, care se deschide la 12 noiembrie la New York.

La prima şedinţă a comitetului P. D. Morozov, reprezentant al U.R.S.S., a făcut o declaraţie, în care a arătat că ciankaişistul care asistă la şedinţă, în realitate nu reprezintă pe nimeni şi că unicul reprezentant legal al Chinei poate fi numai un împuternicit al guvernului R.P. Chineze.

Declaraţia reprezentantului U.R.S.S. a fost susţinută de delegaţiile Iugoslaviei, Poloniei Cehoslovaciei.

În 24 de ore

AMSTERDAM. — În seara zilei de 7 octombrie şi-a încheiat lucrările la Amsterdam cel de-al XVIII-lea Congres al Partidului Comunist din Olanda. La şedinţa de închidere a Congresului a fost ales noul Comitet Central al Partidului Comunist din Olanda, format din 31 membri.

MOSCOVA. — La 9 octombrie, a părăsit Moscova plecînd spre Varşovia delegaţia parlamentară a Indoneziei care a vizitat Uniunea Sovietică la invitaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S.

CAIRO. — La 8 octombrie preşedintele Egiptului, Gamal Abdel Nasser, a primit delegaţia agricolă sovietică condusă de D. Rasulev, locţiitor al ministrului Agriculturii al U.R.S.S., care se află la Cairo.

BUDAPESTA. — La 7 octombrie, în oraşul Gyula din Ungaria răsăriteană, a avut loc ceremonia celei de a 10-a aniversări de la fondarea şcolilor romîneşti din R.P. Ungară.

VARŞOVIA. — În prima jumătate a lunii octombrie a.c. va avea loc în Polonia primul festival internaţional al artiştilor de circ. Vor participa cei mai buni artişti de circ din Polonia, U.R.S.S., **Romînia**, Ungaria, Cehoslovacia şi din cîteva ţări din Europa occidentală.

TAŞKENT. — În dimineaţa zilei de 7 octombrie a sosit în capitala Uzbekistanului avionul de pasageri cu reacţie „T.U.-104", care a făcut primul său zbor cu pasageri din Moscova la Taşkent. Zborul s-a desfăşurat la o înălţime de 11.000 metri. Drumul de 3.000 kilometri a fost parcurs în 3 ore şi 55 minute.

Delegaţia parlamentară franceză soseşte în curînd în R.P.R.

Biroul Adunării Naţionale franceze şi Biroul Consiliului Republicii au desemnat delegaţia de parlamentari francezi care, la invitaţia Marii Adunări Naţionale a R.P.R., va face o vizită în ţara noastră.

Delegaţia este compusă din: **Lucien Begouin**, conducătorul delegaţiei, fost ministru, deputat, preşedinte al Comisiei pensiilor şi foştilor luptători, membru al Comisiei Apărării Naţionale, membru al grupului republican radical şi radical-socialist; **Andre Begouin**, deputat, membru al Comisiei afacerilor interne a Adunării Naţionale, membru al grupului ţărănesc; **François Benard**, deputat, secretar al Comisiei finanţelor şi Comisiei de presă a Adunării Naţionale, membru al grupului Uniunii democratice şi socialiste a rezistenţei şi grupării democratice africane; **Roland Boscary Monsservin**, deputat, membru al Comisiei agriculturii şi al Comisiei sufragiului universal a Adunării Naţionale, vicepreşedinte al grupului independenţilor şi ţăranilor de acţiune socială; **Raymond Dronne**, administrator al Franţei de peste mări, deputat, fost senator, membru al grupului republican social; **Roger Faraud**, deputat în ambele adunări naţionale constituante, membru al Comisiei educaţiei naţionale şi Comisiei mijloacelor de comunicaţie a Adunării Naţionale, membru al grupului socialist; **Louis Gautier Chaumet**, deputat, membru al Comisiei Adunării Naţionale pentru industrie şi producţie, preşedinte al Subcomisiei electricităţii, membru al grupului adunării de stînga republicane şi a centrului republican; **Andre Gayrard**, deputat, membru în Uniunea fraternităţii franceze, secretar al Comisiei afacerilor interne şi membru al Comisiei afacerilor externe a Adunării Naţionale; **Hubert Maga**, deputat, secretar al biroului Adunării Naţionale, membru al Comisiei educaţiei naţionale, membru al grupului independenţilor de peste mări; **Ives Peron**, deputat al celor două adunări naţionale constituante, membru al Comisiei de justiţie şi al Comisiei sufragiului universal a Adunării Naţionale membru al grupului comunist, consilier general de Dordogne; **Marcel Bregegere**, senator, membru al Comisiei afacerilor economice şi Comisiei agriculturii în Consiliul Republicii, membru al grupului socialist; **Jules Castellani**, senator din Madagascar fost deputat, vicepreşedinte al Comisiei Franţei de peste mări, membru al grupului republicanilor de peste mări; **Jacques Grimaldi**, senator, membru al Comisiei Franţei de peste mări şi al Comisiei de justiţie al Consiliului Republicii, membru al grupului stîngii democratice şi al grupării stîngii republicane; **Claude Mont**, senator, fost deputat, secretar al Comisiei pentru afacerile interne şi membru al Comisiei producţiei industriale a Consiliului Republicii, membru al grupului mişcării republicane populare; **Philippe de Raincourt**, senator, membru al Comisiei pentru agricultură şi al Comisiei educaţiei naţionale a Consiliului Republicii, membru al grupului republicanilor independenţi.

Membrii delegaţiei parlamentare franceze urmează să sosească în R.P.R. la 24 octombrie a.c.

(Agerpres)

În legătură cu problema Irianului de Vest

NEW YORK 9 (Agerpres). — La 9 octombrie 15 ţări din Asia şi Africa — Afganistanul, Egiptul, Birmania, India, Cambodgia, Ceylonul, Indonezia, Irakul, Iordania, Arabia Saudită, Libanul, Siria, Libia, Yemenul şi Pakistanul — au cerut Organizaţiei Naţiunilor Unite să includă pe ordinea de zi a celei de a 11-a sesiuni a Adunării Generale, care se va deschide la New York la 12 noiembrie, problema Irianului de Vest (Partea apuseană a Noii Guinee).

După cum se ştie, Indonezia cere să i se restituie acest teritoriu, care continuă să rămînă o colonie olandeză.

O delegaţie parlamentară bulgară a vizitat Iugoslavia

SOFIA 9 (Agerpres) — ATB transmite: La 8 octombrie s-a întors la Sofia delegaţia Adunării Populare a R. P. Bulgaria care a vizitat R.P.F. Iugoslavia timp de două săptămîni la invitaţia Skupşcinei Populare Federative.

Înainte de a părăsi R.P.F. Iugoslavia, conducătorul delegaţiei bulgare, Todor Jivkov, a adresat o telegramă de mulţumire preşedintelui Skupşcinei Populare Federative, Moshe Pjade.

Vizita delegaţiei R. D. Germane la Ulan Bator

ULAN BATOR 9 (Agerpres).— TASS transmite: Walter Ulbricht, prim secretar al C.C. al Partidului Socialist Unit din Germania, şi prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R.D. Germane, Karl Schirdewan, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G. şi celelalte persoane care au sosit la Ulan Bator la 8 octombrie au avut o întrevedere cu B. Damdin, J. Sambu, I. Ţedenbal, B. Şirendib, membri ai Biroului Politic al C.C. al Partidului Popular Revoluţionar Mongol şi cu alţi conducători ai Partidului Popular Revoluţionar Mongol.

Oaspeţii din R.D. Germană au vizitat universitatea de stat „Cioibalsan", o şcoală medie şi muzeele oraşului.

C.C. al Partidului Popular Revoluţionar Mongol şi Consiliul de Miniştri al R.P. Mongole au oferit o recepţie în cinstea delegaţiei P.S.U.G.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.65.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"